

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 34 • 104 37 ΑΘΗΝΑ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 85/86
ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ/1989

ΒΟΗΘΕΙΑ!! ΚΛΕΙΝΟΥΜΕ

Αγαπητοί αναγνώστες.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας των Μαρ-
γαριτιωτών, που εκδίδει τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ»,
βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση να σας ανακοινώσει πως,
λόγω οικονομικών δυσχερειών, αποφάσισε, με βάρος
στην καρδιά, να σταματήσει την έκδοσή τους.

Το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας θα είναι το τε-
λευταίο. Εκτός αν εσείς, οι αναγνώστες, αποφασίσετε να
τα στηρίξετε οικονομικά.

Επειδή ξέρουμε πως αν σταματήσει μία έκδοση δύ-
σκολα ξαναρχίζει και επειδή πιστεύουμε πως για πολ-
λούς και διάφορους λόγους τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙ-

ΤΙΟΥ», δεν πρέπει να πεθάνουν, κάνουμε έκκληση προς
όλους σας, Μαργαριώτες και μη, για ενίσχυση με όποιο
ποσό μπορεί ο καθένας.

Δε συνηθίζεται στους Ηπειρώτες να περιφέρουν δι-
σκο διακονιάς γι' αυτό και τούτες οι γραμμές δεν γρά-
φονται ευχάριστα.

Πάντως αν για τον Α ή Β λόγο αποφασίσετε να μη
συνδράμετε τότε εσάς μεν σας αποχαιρετούμε, ευχαρι-
στόντας για τις μέχρι τώρα ενισχύσεις και συνδρομές, τα
δε «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» παραδίδονται στην Ιστορία.

Το Διοικητικό Συμβούλιο
της Αδελφότητας των Μαργαριτιωτών

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΣΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

Ένα θέμα που απασχολεί το Μαργαρίτι μεταπολεμικά είναι η
επανάδρυση και λειτουργία των Δημόσιων Υπηρεσιών, για να πάψει
να είναι η κατ' όνομα πρωτεύουσα της ομώνυμης επαρχίας.

Η Αδελφότητα των Μαργαριωτών και η έκδοσή μας παλεύουν
την τελευταία δεκαετία για την αναγνώριση, από τις Υπηρεσίες
και τα Διοικητικά όργανα του Νομού και την προώθηση προς τα α-
νώτερα κλιμάκια για ικανοποίηση του δικαίου αυτού αιτήματος των
κατοίκων της περιοχής Μαργαριτίου.

Μάλιστα η Αδελφότητα, που αντιπροσωπεύει τις χιλιάδες των
ξενιτεμένων Μαργαριωτών, πρόσφατα έστειλε πάλι υπομνήματα
προς τους αρμόδιους.

Από απάντηση, σ' ένα απ' αυτά τα υπομνήματα, που διαβάσα-
με στην Κοινότητα Μαργαριτίου (Δυστυχώς η Αδελφότητα που ή-
ταν ο αποδέκτης δεν το έλαβε) προκύπτει πως η Νομαρχία δεν έ-
χει πεισθεί για το δικαίο του αιτήματος γι' αυτό δεν προέβει σε
καμιά ενέργεια. Και όμως το δικαίο του αιτήματος έχει αναγνωρι-
στεί παλαιότερα από το Νομαρχιακό Συμβούλιο. Ενθαρρυντικό πά-
ντως είναι ότι διεγέρθηκαν τα Κοινοτικά Συμβούλια της περιοχής
και πήραν διεκδικητικές αποφάσεις για το θέμα. Η απόφαση μάλι-
στα του Κοινοτικού Συμβουλίου της Καταβόθρας δημοσιεύτηκε
με ευμενή σχόλια στον τοπικό Τύπο.

Πιστεύουμε πως μετά απ' αυτά θα πεισθεί και η Νομαρχία και
θα θελήσει να υιοθετήσει και να προωθήσει για ικανοποίηση το αι-
τημα.

Πάντως για τους δύσπιστους η Αδελφότητα διαθέτει πλήρη και
τεκμηριωμένη επιχειρηματολογία που τη θέτει στη διάθεσή τους.

Αν παρά ταύτα δεν πεισθούν τότε θα πρόκειται περί ηθελημέ-
νης δυσπιστίας και η περίπτωση δεν μπορεί ν' αγτιμετωπιστεί
διαφορετικά, παρά μόνο με οργανωμένο και μεθοδευμένο δυνα-
μικό αγώνα που οι Μαργαριώτες και ξέρουν και μπορούν να τον κά-
νουν. Ευχόμαστε να μη χρειαστεί να γίνει.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

480 60 ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ
Τηλ. γραφείων (0665) 94207
Πρόεδρος ■ ΔΗΜ. ΜΑΤΗΣ
Τηλ. σπιτιού (0665) 94251

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ

Αγ. Κωνσταντίνου 34 -
10437 ΑΘΗΝΑ
Πρόεδρος - Υπεύθυνος έκδοσης
■ ΕΥΑΓ. ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Υμηττού 92 - 15561 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. σπιτιού 6514487

«ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ»

Μηνιαία Έκδοση
Εκδότης
«ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ»
Υπεύθυνος
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Φωτοστοιχειοθεσία -
Επιμέλεια - Ατελιέ
«Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ & ΣΙΑ Ε.Π.Ε.»
Μάγερ 11 - 104 38 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. Κέντρο 5244555 - 5225479
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ'
ανάγκη και τις απόψεις της
Αδελφότητας
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:
• ΘΩΜΑΣ ΓΚΙΝΗΣ
Φαρρών 14 - 11147 Γαλάτσι

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ-ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ορισμένα από τα ποσά είναι ετήσιες
συνδρομές προς την Αδελφότητα.

Από 500 Δρχ. • Σίμος Χατζής • Χρή-
στος Τζήμας • Αναστασία Ντόστα.

Από 1000 Δρχ. • Θωμάς Χαλκής • Γε-
ώργιος Δούκας • Νάκος Ζήκος • Αθηνά
Μπαϊκούση • Αργυρώ Γεραποστόλου • Φω-
• Αχιλλέας Ντόστας • Γε-
ώργιος Παντούλης • Τηλέμαχος Τζήμας •
• Αθανάσιος Κακούρης •

Ηλίας Μπακάς • Βαγγέλης Τόκας • Κώστας
Ράπτης • Θεόφιλος Μήτσος • Ελευθέριος
Αναστασίου • Θωμάς Αναστασίου • Μαρία
Ευαγ. Μπακαγιάννη • Γεράσιμος Γκίνης •
Ελισάβετ Γεματιδή • Ελένη Βασιλείου •
Θωμάς Κώστας • Χριστόφορος Σταμάτης •
Ελένη Μάτη.

Από 1500 Δρχ. • Κούλα Μάτη

Από 2000 Δρχ. • Βασιλική Σαφάκα -
Αναστασίου • Βασίλειος Γκέρτζος • Μαρίνα
Τζάκου - Βουρεκά • Χρήστος Σωτηρίου •
Ευάγγελος Αναστασίου

3.000 Δρχ. • Βαγγέλης Μπακαγιάννης
5.000 Δρχ. • Μαριγώ Μπακαγιάννη •
Θωμάς Γκίνης (Για τα Ηπειρωτικά Χρονικά)
100 Δ.Μ. Ηλίας Γκίνης • 200 ΔΜ Πέ-
τρος Βασιλείου • 30 Δολ. Αυστραλίας Τά-
σος Νάσκας.

10.000 Δρχ. Παναγιώτης Μήτσος, στη
μνήμη της αποθανούσης αδελφής του Αλι-
κης Κουρή αντί στεφανίου.

Ο λόγος της Σύνταξης

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ (2)

Με κομμένη την ανάσα «Η Σύνταξη» επιμελήθηκε την έκδοση τούτου του φύλλου. Είχε την αίσθηση πως έντινε και στόλιζε έναν μελλοθάνατο. Δυστυχώς φθάσαμε να μην ξέρουμε αν θα εκδοθεί το επόμενο φύλλο, γι' αυτό αναγκάζομαστε να επανέλθουμε, δυστυχώς στα οικονομικά, για να περιφέρουμε το δίσκο ανάμεσά σας, αγαπητοί αναγνώστες ζητώντας την ενίσχυσή σας για συνέχιση της έκδοσης. Κι αυτό γιατί παρά τις μέχρι τώρα ενισχύσεις, πολλές απ' τις οποίες ήταν γενναίες, δεν στάθηκε δυνατό να καλυφθούν τα έξοδα.

Όταν λοιπόν εισπράτεις 1 και ξοδεύεις 2 πρέπει να ψάξεις να βρεις το ένα που σου λείπει και ένας απ' τους τρόπους να γίνει αυτό είναι το ταμείο της Αδελφότητας. Με την ελπίδα λοιπόν ότι θ' αυξηθούν οι ενισχύσεις «τραβήξαμε» απ' τα αποθέματά του και το γονατίσαμε.

Αυτό όμως δεν είναι σωστό γιατί η Αδελφότητα με το ταμείο της πρέπει να καλύψει κι άλλες δραστηριότητες. Παρ' όλα αυτά αποφασίστηκε προκειμένου να εκδοθούν μερικά ακόμη φύλλα, να περιοριστούν στο ελάχιστο οι άλλες δαπάνες. Μέχρι και τα γραφεία θα ξενοικιαστούν.

Πόσα όμως φύλλα θα καλυφθούν απ' το πενιχρό ταμείο της Αδελφότητας αν η έκδοση δεν μπορεί να αυτοχρηματοδοτηθεί;

Ας πούμε 2,3 άντε 4. Και μετά; Ο θάνατος. Το 8/χρονο πνευματικό παιδί όλων μας τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» θα πάψουν να εκδίδονται.

Και όλα αυτά γιατί πολλοί απ' εμάς δεν γίναμε αιτία (το δε θέλαμε δεν το πι-στεύουμε) να στείλουμε, αφού μπορούμε 1000 ή 2000 δρχ. το χρόνο.

Ας διερωτηθούμε όμως όλοι μας πρέπει τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» να πεθάνουν; Αν ΝΑΙ; πέστετό μας ξεκάθαρα να λάβουμε τα μέτρα μας. Αν ΟΧΙ! τότε λάβετε εσείς τα μέτρα σας και ενισχύστε τα στέλνοντας σήμερα κι όλες ένα έμβασμα. Περιμένουμε.

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ

Με τη δημοσίευση, σε δύο συνέχειες, του ιστορικού μελετήματος του από Βαβουρίου συντ. εκπαιδευτικού Γεωργίου Δ. Παπαφωτίου «ΛΑΜΠΟΒΟ— ΜΠΑ-ΜΠΟΥΡΙ» και το «ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ» του υπό έκδοση βιβλίου «Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ» του Βασίλη Κραψίτη, τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» βγαίνουν απ' το επαρχιακό τους καβούκι και αγκαλιάζουν τον ευρύτερο θεσπρωτικό χώρο.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι η Θεσπρωτία έχει ανάγκη από μια περιοδική έκδοση που θα δώσει βήμα έκφρασης σε όλους τους Θεσπρωτούς λόγιους, αλλά θα πα-ρακινήσει και άλλους ν' ασχληθούν με συγγραφικό έργο.

Το ρόλο αυτό μπορούσαν να παίξουν, με την πείρα που διαθέτουν, τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» μετατρεπόμενα σε Πανθεσπρωτική έκδοση.

Δυστυχώς το άνοιγμα συμπίπτει με οικονομικές δυσχέρειες και με κίνδυνο διακοπής της έκδοσης και έτσι δεν μπορεί να γίνει καμιά σκέψη για παραπέρα ανοίγματα.

Πάντως δεχόμαστε να συνεργαστούμε και να συμπράξουμε με άλλους πολι-τιστικούς φορείς στην έκδοση του περιοδικού «ΤΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ» (Διεκδικούμε την πατρότητα του τίτλου).

Η Σύνταξη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ:

• Παντούλης Λάζαρος του Γεωργίου. Γεν-νημένος στη Φροσύνη - Σουλίου το 1908 α-πεβίωσε την 5—3—89.

• Νικολάου Ιωάννης του Αθανασίου. Γεννη-μένος στο Λιβαδάρι το 1906, απεβίωσε την 3-4-89.

• Μηλώνη Λαμπρινή Χα Θεοδώρου. Γεννη-μένη στο Λιβαδάρι το 1904, απεβίωσε την 23-4-89.

Τους δικούς του συλλυπούμαστε

ΛΕΧΘΗΚΕ

Σχετικά με το παλαιό Διοικητή-ριο Μαργαριτίου.

Για τα ψηλά τοιμεντένια τοιχία που έ-γιναν μπροστά στο κτίριο

«Σαν ολόσωμη φωτογραφία με κομμένα τα ποδάρια φαίνεται τώρα το Διοικητήριο»

Για τη σκεπή: «Σαν μικρό Γερμανικό κα-βουράκι σε μεγάλο Ηπειρωτικό κεφάλι».

«ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ»

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ Αριθμ. Φύλ. 5797/5.4.89

ΘΕΤΙΚΕΣ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΤΑΒΟΘΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΕΛΗΜΜΕΝΗ ΑΥΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ

Το Κοινοτικό Συμβούλιο της Κοινότητας, Καταβόθρας - Μαργαρι-τίου σε πρόσφατη συνεδρίασή του, ενέκρινε ψήφισμα, το οποίο αφο-ρά τους τρόπους ανάπτυξης της Επαρχίας Μαργαριτίου, που θεωρεί-ται μια από τις πιο καθυστερημένες οικονομικά περιοχές της Ελλά-δας.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο της Κοινότητας Καταβόθρας στο εκδο-θέν ψήφισμα εκτιμά ότι η υπανάπτυξη αυτή δεν οφείλεται στην έλ-λειψη πλουτοπαραγωγικών πηγών και ανθρώπινου δυναμικού, αλλά στον ανύπαρκτο αναπτυξιακό σχεδιασμό εκ μέρους του δημόσιου τομέα κυρίως. Για το λόγο αυτό προτείνει να ιδρυθούν όσο το δυνα-τόν συντομότερα υπηρεσίες του δημόσιου στην επαρχία και ιδίως στην πρωτεύουσά της, το Μαργαρίτι.

Κατ' αυτόν τον τρόπο θα γίνει δυνατό να βοηθηθεί άμεσα η ιδιω-τική πρωτοβουλία, θα μειωθεί η ανεργία, θα αυξηθεί ο πληθυσμός της περιοχής, και θα μπορούν να λύνονται ευκολότερα τα όποια προ-βλήματα, μια που οι αρμόδιοι θα έχουν σαφή εικόνα της κατάστασης.

Πιστεύουμε ότι οι παρατηρήσεις που περιέχονται στο εμπεριστα-τωμένο αυτό ψήφισμα είναι πολύ σημαντικές διότι τις διατυπώνουν άνθρωποι που ξέρουν τα προβλήματα από πρώτο χέρι. Επί πλέον δι-νουν μια ρεαλιστική απάντηση και λύση σ' αυτά. Πρέπει οι φορείς που θα λάβουν γνώση του ψηφίσματος να προσέξουν σοβαρά τα όσα αυτό αναφέρει και να κινηθούν γρήγορα προς την υλοποίηση των προτάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου Καταβόθρας.

Το ψήφισμα της Κοινότητας Καταβόθρας έχει ως εξής:

Σ.Σ. Ακολουθεί δημοσίευση αποφάσματος της απόφασης του Κοινοτικού Συμβούλου Καταβόθρας.

«ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ»

Το Κοιν. Συμβ. ΚΑΤΑΒΟΘΡΑΣ τονίζει:
Η επαρχ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ είναι
η περισσότερο υποβαθμισμένη
σε πανελλαδική κλίμακα!

Η επαρχία Μαργαριτίου ή άλλοτε ζωντανή και κραταία του Νομού μας, ΤΩΡΑ έχει φθάσει στο απελπιστικό σημείο της ΕΡΗΜΩΣΗΣ.

Αντιλαμβανόμενοι τον ΚΙΝΔΥΝΟ αυτό οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι της Κοινότητας Καταβόθρας μαζί με τον πρόεδρο τους προέβησαν σε μια Απόφαση — ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ για την εγκληματική εγκατάλειψη της Επαρχίας τους και επισημαίνουν ορισμένα σημεία που αν υλο-ποιηθούν θα δώσουν μια κάποια «αναπνοή» ζωής στην επαρχία τους, μια κάποια ελπίδα — ότι θα μπορέσει να βρει τον δρόμο της ανάπτυ-ξης και προόδου.

Και άλλοτε τόνον εμείς όσο και το περιοδικό «Μαργαριτωτικά Νέα» είχαμε ασχοληθεί με τον κίνδυνο ερήμωσης της Επαρχίας Μαργαριτίου που ΚΑΘΑΡΑ οφείλεται στην ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ και ΕΓΚΑΤ-ΛΕΙΨΗ του υπεύθυνου (!!!) Κράτους.

ΚΑΙ ποιος είναι αυτός που ξέρει και ζει στον Νομό μας και δεν παραδέχεται αυτό που τονίζει το Κοινοτικό Συμβούλιο ΚΑΤΑΒΟ-ΘΡΑΣ με την υπ' αριθ. 3/1989 της 11.2.1989 Απόφασή του;

ΚΑΙ ποιος είναι αυτός από την Επαρχία Μαργαριτίου ή και από ό-λο τον Νομό Θεσπρωτίας που ΔΕΝ θυμάται τις υποσχέσεις που έδω-σε το ΠΑΣΟΚ στους κατοίκους αυτής της Επαρχίας;

ΟΠΩΣ και ποιος είναι ΑΥΤΟΣ που θα μπορέσει να ισχυριστεί ότι υλοποιήθηκε έστω και ΜΙΑ από αυτές τις υποσχέσεις;

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό της με αριθμ. 4/1989, συνεδρίαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Καταβόθρας. Αριθμ. Από-φασης 3/1989.

Πείληψη: Περί σύστασης Δημόσιων Υπηρεσιών στην έδρα της Επαρχίας Μαργαριτίου (Μαργαρίτι)

Στην Καταβόθρα και το Κοινοτικό Κατάστημα σήμερα την ενδεκά-τη του μήνα Μάρτη του έτους 1989 ημέρα της εβδομάδας Σάββατο και ώρα 18:00 ήλθε σε Συνεδρίαση το Κοινοτικό Συμβούλιο Καταβό-θρας.

Ο Πρόεδρος εκήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης του Κοινοτι-κού Συμβουλίου και αφού εισηγήθηκε το 2ο θέμα της ημερησίας διά-ταξης εξέθεσε ότι: Όπως γνωρίζετε η Επαρχία Μαργαριτίου είναι η πιο υποβαθμισμένη Επαρχία, όχι μόνο του Νομού μας, αλλά σχεδόν σε πανελλαδική κλίμακα. Αυτό έχει γίνει σαφές τόσο από την καθη-μερινή μας πραγματικότητα όσο και από όλες σχεδόν τις Νομαρχια-κού επιπέδου συσκέψεις που έχουν γίνει στο Μαργαρίτι. Βασικός — αν όχι μοναδικός — ανασταλτικός παράγοντας της υποβάθμισης είναι η παντελής έλλειψη Δημ. Υπηρεσιών στην επαρχία μας και η εγκλη-ματική εγκατάλειψή της σε έργα γεωργικής υποδομής όπως είναι η αποστράγγιση και άρδευση του Κάμπου και η δημιουργία αναπτυξια-κών συνδέσμων. Οι Δημόσιες γενικά υπηρεσίες είναι η βάση για τον προγραμματισμό και εκτέλεση κάθε μικρού ή μεγάλου σχεδίου ανά-πτυξης. Επιβάλλεται η άμεση δραστηριοποίηση τόσο του τοπικού πα-ράγοντα (Κοινότητες, Συνεταιρισμοί, Αδελφότητες, άνθρωποι των γραμμάτων κλπ.), όσο και του Νομαρχιακού (Νομάρχης, Νομαρχιακό Συμβούλιο, Νομαρχιακές γενικά υπηρεσίες) ώστε το δυνατό γρηγορό-τερα να συσταθούν στην έδρα της Επαρχίας — στο Μαργαρίτι — ό-λες εκείνες οι Κρατικές υπηρεσίες, που είναι αναγκαίες και अपαραι-τητες για την ισόρροπη και ισοτίμη ανάπτυξη της Επαρχίας μας, όπως και των άλλων επαρχιών του Νομού και εκάλεσε το Συμβούλιο να α-ποφασίσει σχετικά.

Το Συμβούλιο μετά από διαλογική συζήτηση, αφού έλαβε υπόψη και τις διατάξεις του άρθρου....

Αποφασίζει

1. διαπιστώνει την παντελή έλλειψη Δημοσίων υπηρεσιών στην ε-παρχία Μαργαριτίου (Μαργαρίτι).
2. Εισηγείται και αξιώνει την άμεση σύσταση Δημοσίων υπηρεσιών στο Μαργαρίτι, όπως, Δημοσίου Ταμείου, Οικονομικής Εφορίας, Πα-ραρτήματος ΑΤΕ, Αστυν. Τμήματος κλπ.
3. Αξιώνει την άμεση δραστηριοποίηση των Τοπικών, Κρατικών κλπ. φορέων (Νομάρχη, Νομαρχιακού Συμβουλίου, Νομαρχιακών υ-πηρεσιών, Βουλευτών του Νομού, Αδελφοτήτων, Τοπικού τύπου κλπ.) για άμεση υλοποίηση του παραπάνω δικαίου αιτήματος της Επαρχίας Μαργαριτίου.
4. Συναινεί όπως συσταθεί Επιτροπή Αγώνα, για την παρακολού-θηση και υλοποίηση του παραπάνω σκοπού.
5. Η απόφαση αυτή να κοινοποιηθεί στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Θεσπρωτίας, στους Βουλευτές του Νομού, στις Αδελφότητες της Ε-παρχίας, στον Τοπικό Τύπο.

Αυτή η απόφαση έλαβε αύξοντα αριθμό 3/1989.

Αφού εξαντλήθηκαν τα θέματα της ημερησίας διάταξης λύνεται η συνεδρίαση. Γι' αυτό συντάχθηκε το παρόν πρακτικό και υπογράφε-ται ως ακολούθως.

Ο Πρόεδρος: Διονύσης Μπάκας.
Τα Μέλη: Αλέξ. Αηδώνης, Ανδρ. Βαγγελής, Βασ. Ζήκος, Γεώργ. Νάσκα, Χρ. Ντίτορας.
Ο Γραμματέας: Ντίτορας Λάμπρος.

Σ.Σ. Την απόφαση δημοσίευση εκτός από τις εφημερίδες «Η ΘΕ-ΣΠΡΩΤΙΚΗ» και «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ» και η εφημερίδα «ΕΘΝΙΚΑ ΝΕΑ» Αριθμ. Φύλλου 706/22-4-89.

• Για το ίδιο θέμα απόφαση πήρε και το Κοινοτικό Συμβούλιο Καρτεριού που μας την κοινοποίησε.

• Από πληροφορίες που έχουμε παρόμοιες αποφάσεις έχουν πά-ρει και άλλα Κοινοτικά Συμβούλια της επαρχίας που παρμένουμε να μας τις κοινοποιήσουν.

Στην Αυστραλία

Συνάντηση του παλαιότερου με το νεώτερο
από την περιοχή μας μετανάστη

Ο Στέφανος Βασιλείου είναι ο πρώτος ξενιτεμένος στην Αυστραλία από το χωριό Ελευθέρι - Θεσπρωτίας, όπου και γεννήθηκε στις 16-6-1929. Από το στρατό, αφού υπηρέτησε 2 1/2 χρόνια απολύθηκε το 1954 και θέλησε αμέσως να ξενιτευτεί γιατί το είχε όνειρο. Ποτέ όμως δεν πίστευε ότι θα φθάσει τόσο μακριά.

Υπόβαλλε την αίτηση για την Αυστραλία το 1955 και το 1956 εγκρίθηκε. Μαζί του είχαν υποβάλει αιτήσεις και οι: Γιάννης Μπάκας - Τάσος Γαλάνης - Αχιλλέας Γκέρτζος και Κίτσιο Ζάχος.

Απ' όλους μόνο αυτός έδωσε την απόφαση και αναχώρησε. Οι άλλοι 5 παραμείνανε γιατί, λόγω κακής πληροφόρησης, πίστεψαν ότι στη μακρινή Αυστραλία κινδύνευαν να τους φάνε οι μαύροι.



Ο Στέφανος Βασιλείου την ημέρα της αναχώρησής από τον Πειραιά για την Αυστραλία. Μαζί του ο Θανάσης Τόσας ξενιτεμένος και αυτός ακόμα στο Βέλγιο.

Ο Βασιλείου όμως πήρε την απόφαση για να ξενιτευτεί χωρίς να γνωρίζει ή να έχει κανένα πατριώτη του στην Αυστραλία κι αυτό για ν' αποφύγει τη φτώχεια που το βασάνιζε στα παιδικά του χρόνια που δεν υποφέρονταν.

Έμεινε ορφανός από μάνα μόλις στους 2 μήνες της ζωής του. Ο πατέρας του που είχε 3 αγόρια και μία κοπέλα δεν ξαναπαντρεύτηκε για να μη χαλάσει την πρώτη του οικογένεια και περιέλαβε και τα καθήκοντα της νοικοκυράς, μαγειρέμα, πλύσιμο, καθάρισμα αλλά η ψείρα πάντοτε υπήρχε. Παρ' όλο που προσπαθούσε με το παραπάνω η φτώχεια τον κυνηγούσε.

Η πατρίδα μας την εποχή εκείνη είχε φτώχεια και πολέμους ακατάπαυστους. Με τους Ιταλούς, τους Γερμανούς, τους Τουρκοκύπριους και στα τελευταία φαγωθήκαμε αναμεταξύ μας.

Σκότωνε αδελφός τον αδελφό. Από το 1944 και μετά όχι κομμουνιστής όχι ΕΔΕΣίτης, σκότωνε Έλληνας τον Έλληνα.

Είπε λοιπόν ο Βασιλείου: «Έτσι κι έτσι πεθαμένοι είμαστε. Τι να πεθάνουμε από την πείνα τι να μας φάνε οι μαύροι της Αυστραλίας» και έτσι βρίσκεται σήμερα σε μια ωραία χώρα, τη δεύτερη πατρίδα του την Αυστραλία.



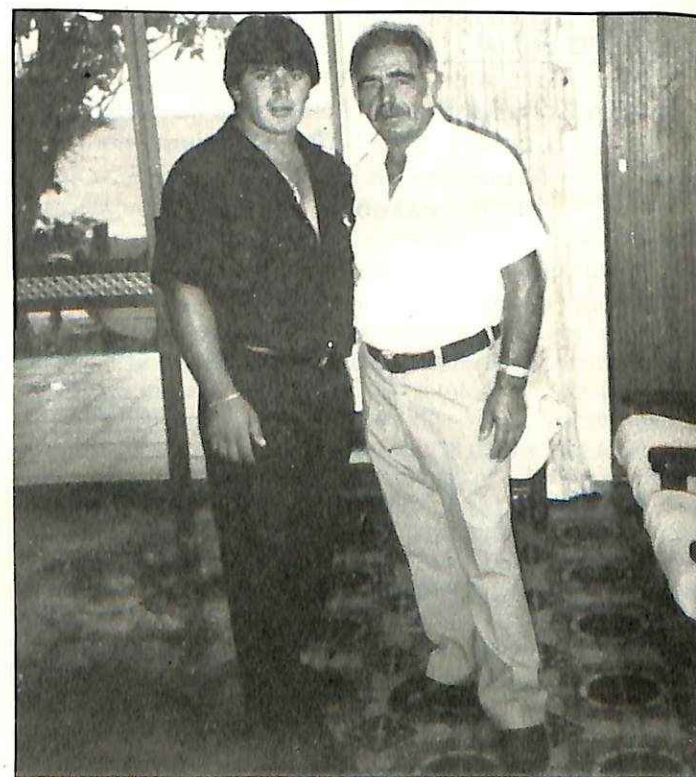
Πριταμπέλα 15-12-85. Μαγειρέμα για την επιβίωση τα πρώτα δύσκολα χρόνια στη ξενιτιά.

Και στην Αυστραλία, όμως όσοι πήγαν, τα πρώτα χρόνια ταλαιπωρήθηκαν αρκετά χωρίς να το έχουν υπόψη τους και να το περιμένουν. Όταν οι της Αυστραλιανής επιτροπής ζητούσαν μετανάστες του ρώτησαν: «Τι δουλειά θα κάνουμε εκεί;», η απάντηση ήταν: «Σύμφωνα με τα προσόντα σας θα έχετε και την εργασία σας. Θα σας βοηθήσει το κράτος». «Οποιοι δεν έχει καμιά άλλη ειδικότητα και είναι μόνο γεωργός ή κτηνοτρόφος;».

Απάντηση: «Μόλις φθάσετε στην Αυστραλία θα σας έχουν έτοιμα εκατοντάδες στρέμματα γης καθώς και τα σχετικά μηχανήματα για να τα καλλιεργήσετε για λογαριασμό σας. Αν πάλι θέλετε κτηνοτροφία θα σας παραχωρήσουν 2-3 χιλιάδες πρόβατα ή ανάλογα γελάδια».

Ωραίες και ικανοποιητικές οι απαντήσεις, πλην όμως ψεύτικες. Μ' αυτά όμως πήρε ο κόσμος την απόφαση της ξενιτειάς χωρίς να ξέρει τι τον περιμένει. Ο Στέφανος έφυγε από το σπίτι του τον Απρίλη του 1956, μέρα Πασχαλιάς. Αφού έκανε Ανάσταση και το μεσημείο στο χωριό στις 2 η ώρα πήρε το δρόμο της μακρινής ξενιτειάς.

Ο κόσμος γλάνταγε κι αυτός βαθειά στεναχωρημένος που εγκατέλειπε τον πατέρα, τ' αδέρφια, συγγενείς και φίλους αυτή, την άγια μη



Στέφανος Βασιλείου, Τάσος Νάσας. Συνάντηση του παλαιότερου με το νεώτερο από την περιοχή μετανάστη στην Αυστραλία.

Αντί χρονογραφήματος
ΟΙ ΕΞΑΡΕΣ

Ο απόηχος από τη διαμάχη των Κομμάτων για τις επικείμενες εκλογές έχει φθάσει και στη δική μας τη γωνιά, όπως σε κάθε γωνιά της ελληνικής επικράτειας.

Σε λίγες μέρες θα αρχίσουν οι περιοδείες των υποψηφίων. Θα έρθουν και στα χωριά μας και θα αρχίσουν να μας μοιράζουν υποσχέσεις και λαγούς με πετραχήλια.

«Ψηφίστε με να σας σώσω», ή κάπως έτσι, θα μας πουν όλοι και την επομένη των εκλογών θα εξαφανιστούν, άλλοι μεν εξ αιτίας της χαράς τους που κατόρθωσαν και μας πήραν την ψήφο και νίκησαν, άλλοι δε στενοχωρημένοι, διότι δεν κατόρθωσαν να μας πείσουν και απότυχαν.

Εμείς οι ψηφοφόροι, εμείς «ο Λαός», θα παραμείνουμε πάλι μόνοι στα χωριά μας, θα συζητάμε πλέον για τον απόηχο της νίκης, ή της ήττας «μας» (λες και είναι δικά μας τα αποτελέσματα των εκλογών!) και θα περιμένουμε τα όσα μας έταξαν, μέχρι τις άλλες εκλογές.

— Έτσι ήταν πάντοτε, έτσι είναι και τώρα, μου λέει ο συνομιλητής και μόνιμος αντίπαλός μου στο τάβλι, σε καφενείο του χωριού.

— Τύχη και τέχνη είναι κι οι εκλογές, όπως στο τάβλι. Λίγο καλό παίξιμο και μια καλή ζαριά και... πας στο πάγκο να πληρώσεις το γλυκό μου.

— Αμ δε, του λέω, ο λαός ξύπνησε, δεν ξεγελείται πιά, αρκετά τον έπαιξαν με τσιμπημένες ζαριές έτσι όπως εσύ τώρα προσπαθείς να μου φας το παιχνίδι.

— Τέχνη είναι κι αυτή φίλε μου, όπως οι εκλογές, μου λέει και ρίχνει τα ζάρια.

— Ε, κράτα την υπόσχεσή σου, παίξε τίμια, του λέω, κομμένη η ζαριά... Σε κατάλαβα. Ο λαός ξύπνησε!

— Καλά έκανες και έκομψες τη ζαριά, μου λέει θριαμβευτικά γιατί... κοίτα εξάρεις ήτανε!

— Ε, ο λαός ξύπνησε! Τι νομίζεις δεν σε κατάλαβα; Ξαναρίξε τίμια!

Και ξαναρίχνει ο φίλος. Και ξαναφέρνει εξάρεις και μου παίρνει το παιχνίδι. Παιχνίδι έτοιμο δικό μου. Και με στέλνει στο πάγκο να πληρώσω το γλυκό του. Εγώ που τον είχα φιλιастεί να τσιμπάει τις ζαριές.

Πώς με έπεισε.

Και σου λένε μετά «Ο ΛΑΟΣ ΞΥΠΝΗΣΕ!»

Παναγ. Β. Μήτσης-Σεφέρης

Στην Αυστραλία

ρα, έφυγε τραγουδώντας «Έχε γεια καίμενο μου χωριό, με τις δροσερές βρυσούλες. Απίστευτο να σε ξαναδώ».

Τους βάλανε 45 μέρες στο καράβι και βγήκαν στο Φριμάντι. Από εκεί Μελβούρνη, τσουβάλασμα στο τραίνο και γραμμή για τις παράγκες της Μπονικίλα, στα βουνά, χωρίς δουλειά, χωρίς λεφτά, χωρίς καμιά ελπίδα. Πάλι όμως λέγανε «Κάθε αρχή και δύσκολη».

Σήμερα βρίσκεται καλά εγκατεστημένος σε μια ωραία και πλούσια χώρα και είναι ευχαριστημένος.

Μετά από τόσα χρόνια στο Σύνδευ ο Στέφανος Βασιλείου αποφάσισε να πάει ένα μήνα διακοπές στα νησιά της Αυστραλίας.

Από μικρό παιδί είχε απορίες για τις διάφορες καλλιέργειες και κύρια της ζάχαρης που την έτρωγε στο ψωμί και ήταν τότε περιζήτητη.

Στο διάστημα αυτών των διακοπών, στο πέρασμά του από το Κουίνσλαντ είδε τις φυτείες του ζαχαροκάλαμου και του τσαγιού και επισκέφθηκε τα εργοστάσια παραγωγής αυτών των προϊόντων που η κάθε νοικοκυρά τα χρησιμοποιεί καθημερινά.

Οι απόκριες στο Μαργαρίτι

Άτονες, ψυχρές και άχρωμες πέρασαν και τούτες οι Απόκριες του '89 στο Μαργαρίτι. Χωρίς ζωντάνια, χωρίς κέφι, χωρίς ιδιαίτερα στοιχεία για ανάμνηση. Τι θα έχουν οι νέοι της εποχής μας να θυμούνται, όταν φθάσουν στη δική μας ηλικία;

Μόνο μερικοί νεαροί και μικρά παιδιά ντύθηκαν με αυτοσχέδιες αμφιέσεις και περιφέρθηκαν αργά το βράδυ στο κέντρο του χωριού χωρίς πρόγραμμα, έτσι απλά «για το θεαθήναι».

Έγινε και μια οργανωμένη χοροεσπερίδα στην αίθουσα του Γυμνασίου, καλή μεν, αλλά για τους λίγους. Γι' αυτούς που μπορούσαν να πάνε και να πληρώσουν το εισιτήριο, όχι για όλο το Λαό.

Πόσο διαφέρανε οι παλιές αποκριές μας! Πόση διαφορά του τότε από το σήμερα!

Θυμούνται οι παλιοί της παλιές Απόκριες, προ του '40 και τις μεταπολεμικές, από το '46 και μετά μέχρι τα 1960 και αναστενάζουν και σκέπτονται αν πρέπει να σηκωθούν και να χορέψουν, με τις αναμνήσεις τους, ή να κλάψουν με τις κρυάδες του τώρα!

Υπήρχε βέβαια τότε ο οργανωτής εγκέφαλος, ο ανεπανάληπτος για τέτοιες φιέστες, ο Ηλίας Χριστίδης.

Υπήρχε όμως και πλειάδα από νέους της εποχής του, που συνεργάζονταν εθελοντικά μαζί του με κοινό σκοπό, να προσφέρουν θέαμα στο Λαό και, όχι σπάνια, ερεθίσματα για πνευματική, πολιτιστική και πολιτική ανέλιξη.

Κοινωνικός ο σκοπός των Απόκρεω τότε και μεγάλη ευκαιρία για να περάσουν στο Λαό επίκαιρα μηνύματα.

Ο Ηλ. Χριστίδης είχε ταλέντο πρόσθετο στο γράψιμο, στη σύνθεση και στην ποίηση, καθώς στην καλλιτεχνική απαγγελία, όσων ο ίδιος έγραφε. Με τα έμμετρα σατιρικά του άναβε φωτιές στο Λαό, ή έσβηνε αναμμένες πυρκαγιές.

Δικό του πρέπει να είναι το αρβανίτικο τραγούδι που χορεύονταν στο μεταπολεμικό γαϊτανάκι των Απόκρεω και αναφέρονταν σε πραγματικό περιστατικό του '40.

«— Μπρε Λιαμέ ται σουντίτε σοτ

ντζόρε γκρατ' νε κινόντ

— Ου σ' εντζορα πο μ' εθάν

μεθά Λία με παπάν...»

Ένα προπολεμικό καρναβάλι του χωριού όμως διαλύθηκε βίαια από την Αστυνομία και οι πρωτεργάτες του κλείστηκαν στο κρατητήριο μέχρι την επόμενη μέρα που παραπέμφθηκαν σε δίκη για «πρόκληση της Δημόσιας αιδοῦς».

Ήταν στην περίοδο της Μεταξικής Δικτατορίας του 1936, νομίζω ήταν 1937. Η ομάδα που εκτελούσε το γαϊτανάκι (Ηλ. Χριστίδης, Τρίφωνας Χριστίδης, Στέργιος Κουτσαύτης, Μήτρος Κοσμάς κλπ.) μεταξὺ των άλλων τραγουδούσε και χόρευε το:

«Μάρω, Μάρω μια φορά είν' τα νιάτα

»Μάρω, Μάρω τις ντροπές παράτα...»

που θεωρούνταν άσεμνο και προκλητικό και ήταν απαγορευμένο με νόμο.

Οι παλαιότεροι Μαργαριτιώτες κάτι τέτοια έχουν να θυμούνται από τις δικές τους παιδικές Απόκριες.

Οι νέοι Μαργαριτιώτες τι θα έχουν να θυμούνται όταν γεράσουν; Παναγ. Μήτσης-Σεφέρης

Σ.Σ. Ζητείται έστω και μία, για δείγμα, από τις σάτιρες του αειμνηστού Ηλία Χριστίδη. Και ο ευρών αμειφθήσεται.

Το σπουδαιότερο όμως σ' αυτό το ταξίδι ήταν η συνάντηση με τον ανηψιό του Αναστάσιο Νάσκα.

Ο Τάσος, που η καταγωγή του είναι απ' το Ελευθέρι, έχει γεννηθεί στην Καταβόρθα στις 11-3-1961. Εργαζόταν στα καράβια. Σ' ένα ταξίδι του στην Αυστραλία στις 30.5.84 γνωρίστηκε με τη Βαρβάρα, κόρη του Χρήστου και της Ρουζέλης Ταϊφαλου, που είχαν γεννηθεί στο Ίνζαβλ της Κουισλάνδης από γονείς που έχουν πάει στην Αυστραλία από τα Κύθηρα. Ασχολούνται με το ζαχαροκάλαμο και το ψάρεμα.

Ο Τάσος ξαναγύρισε στην Αυστραλία παντρεύτηκε τη Βαρβάρα κι εγκαταστάθηκε κι αυτός εκεί.

Έτσι συναντήθηκαν ο παλαιότερος και νεώτερος μετανάστης στην Αυστραλία, από την περιοχή Μεργαριτίου Θεσπρωτίας.

ΧΤΙΣΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ ΤΟ «ΧΑΝΙ» ΤΗΣ ΑΓΙΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΣΤΟ ΜΟΥΡΙ

Κατ' αρχήν ας δώσω μια μικρή εικόνα, για όσους δεν τα ζήσανε, τι ήταν και τι χρησίμευαν τα Χάνια.

Όπως τα Κάστρα, οι νερόμυλοι, νεροτριβές, παλιά λιοτριβία που σημάδεψαν μιαν άλλη εποχή, άλλον κόσμο, άλλο τρόπο ζωής, έτσι και τα Χάνια είναι δεμένα κι αυτά με την παράδοση, τον πολιτισμό και την ιστορία μας. Ορισμένα έμειναν στη μνήμη του λαού σαν θρυλικά μνημεία, όπως το ιστορικό χάνι της Γραβιάς που δοξάστηκε από το θρυλικό ήρωα του 21 Οδυσσέα Ανδρούτσο. Το χάνι του Εμίν Αγά ως στρατηγείο των Ελλήνων στην απελευθέρωση των Ιωαννίνων και της Ηπείρου από τους Τούρκους το 1912-13.

«Κλαίνε τα χάνια γι' άλογα και τα τζαμιά γι' Αγάδες». Τα ύμνησε ο λαός μας με το δημοτικό τραγούδι. Εκείνα τα χρόνια διαδραμάτισαν σπουδαίο ρόλο στις επικοινωνίες. Τότε το διαμετακομιστικό εμπόριο και οι συγκοινωνίες από στεριάς, γίνονταν με φορτηγά ζώα. Τα «καρβάνια» προτιμούσαν τα μουλάρια γιατί άντεχαν στους ανώμαλους και δύσβατους δρόμους.

«Κίνησαν τα καρβάνια να παν στην ξενιτιά». Συνήθως ταξίδευαν παρέες, διότι υπήρχε και ο φόβος των ληστών, που τότε δρούσαν στην ύπαιθρο.

Καμιά φορά διαρκούσε μέρες, εβδομάδες ακόμα και μήνες το ταξίδι, όταν πήγαιναν π.χ. στη Βλαχιά ή τη Μοσχοβιά...

Αυτοί που οδηγούσαν λεγονταν Αγωγιατές ή Κερατζίδες.

«Άρχισε φούρνε να καίει
και συ ψωμί να γένει
για να περάσει ο Κερατζής
να μείνει ο γιος μου πίσω».

Το λεγε η Ηπειρώτισσα μάνα πικραμένα σε παραπονιάρικο σκοπό γιατί... «θα κάνει χρόνους να το ιδί...».

Κάθε 7-8 ώρες δρόμο έκαναν κι ένα σταθμό στο χάνι. Εκεί ξενοχτούσαν, τάζαν τα ζώα και ξεκουράζονταν. Ορισμένα ήταν «πανδοχεία» δηλαδή, διέθεταν ψάθες για ύπνο και φασολάδα. Όταν μαζεύονταν πολλοί «καλαμπαλίκι» κι η φασολάδα δεν έφτανε για όλους, προσθέτανε νερό. Από εκεί βγήκε κι η λαϊκή παροιμία: «Αντράλα στο χάνι, νερό στα φασόλια», ή το «καλή αντάμωση στου σκορδά το χάνι».

Πάργα - Γιάννενα διαρκούσε 15 ώρες. Στο χάνι της Τζουμαγιάς στην Κοσμηρά, ξενοχταγαν οι δικοί μας για να συνεχίσουν την επομένη για Γιάννενα.

Τώρα πάνε, ξεχάστηκαν. Η διαστημική εποχή μας και τα μηχανικά μέσα μεταφοράς τα κατέστησε αχρείαστα και τα καρβάνια και τα χάνια. Όσα βρέθηκαν σε πόλεις αναπροσαρμώθηκαν και έγιναν ξενοδοχεία, ενώ όσα ήταν απόκεντρα χάθηκαν. Ο χρόνος τα έφθειρε. Σωριάστηκαν όσα δε μερήμνησαν για τη διάσωσή τους.

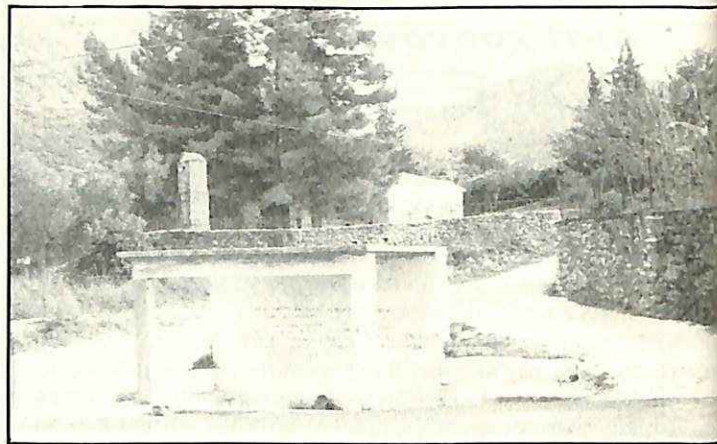
Ένα τέτοιο σημαντικό χάνι ήταν στις βρύσες του Μουριού (Πυργί) στο Ελεούθρι «ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΚΘΙ» το λέγανε. Τώρα μην το ψάχνετε, δεν υπάρχει πια, ισοπεδώθηκε.

Η μανία του εκμοντερνισμού μας στέρησε ανεκτίμητες παραδοσιακές αξίες και οικογενειακά κειμήλια. Ποιος δεν θυμάται με τι ευκολία και απερισκεψία αντάλλαξαν ορισμένοι χωριατοί μας παλιές οικογενειακές εικόνες κειμήλια των προγόνων, με κάτι καινούργιες μηχανοποιημένες της στάμπας. Τα παλιά ασημικά «τζοβαίρικά», τα αντάλλαξαν με ψεύτικα μπιλιμπιδία, τα παλιά χαλκοματένια σκεύη, με σιδηροταψία που τα πλασάρανε διάφοροι επιτηδείοι και θησαύρισαν.

Αλλά ας περιγράψουμε το χάνι που είχε και αυτό τη μικρή του ιστορία.

Ήταν αξιόλογο συγκρότημα στη συμβολή δύο δρόμων, περιμετρωμένο με λιθοδομή. Η μεγάλη πέτρινη θολωτή Πύλη οδηγούσε στη λιθόστρωτη αυλή. Αριστερά ήταν ο καφενές και το λιοτριβί. Δεξιά αποθήκες για σανό, γκράτζια και ζάβες που δένανε τα άλογα. Στην αυλή δέσποζε θεόρατο πουνάρι.

Στο βάθος, το εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής με το καμπαναριό, ανάμεσα σε ελιές και δαφνοδάσος. Τώρα μόνο το πιεστήριο του λιοτριβιού στη μέση της πλατείας απόμεινε γυμνό μάρτυρας βουβός μιας άλλης εποχής, λείψανο ξεπερασμένης τεχνολογίας.



Οι βρύσες και η Αγία Παρασκευή στο Μούρι

Είχε γνωρίσει κι αυτό δόξες. Εκεί περνούσαν κι έπιναν τον «καχαβή τους» οι περίφημοι αγάδες Τουρκαλβανοί της Τσαμουριάς. Πήγαιναν στην Πάργα, που ήταν εμπορικό λιμάνι τότε, τις πρამάτιες, λάδια, τυριά και τον περίφημο «Τσάμικο ταμπάκο». Στη μακρά ιστορία τους, ποτέ δεν κόψανε τις γέφυρες με τους Παργινούς και τα γύρω χριστιανικά χωριά. Κόντρα πήγαιναν στον Αλή Πασά και ενόχουσαν τους Σουλιώτες που τους θεωρούσαν συγγενείς...

Όμως, στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940, επικράτησαν στους κόλπους τους εξτρεμιστικά στοιχεία και έτσι αντιτάχθηκαν πολέμησαν το στρατό μας, τάχτηκαν με τα στρατεύματα της Κατοχής. Αυτή ήταν και η αιτία να εγκαταλείψουν τις εστίες τους, και να καταφύγουν στην Αλβανία. Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Ας επιστρέψουμε στο χάνι για να αφηγηθούμε κάποιο περιστατικό όπως το μολογούσαν οι παπούδες μας: «Κάποτε ένας Αγός μπήκε στο καφενείο να παραγγείλει τον «καχαβή» του. Γύρω τριγύρω στα πεζούλια καθόταν γεροσενιτωίτες, ρούφαγαν τα τσιμπούκια τους τυλιγμένοι στις κάπες, ψηλοί, ξερακιανοί, απλοϊκοί, βιβλικοί τύποι, αρχαίονοι. Μπένονταν μέσα ο Αγός, ρίχνει μια ματιά τριγύρα και ρωτάει: «Κα τουρκ κουτού;», που θα πει: «Υπάρχει Τούρκος εδώ;».

Γιατί πρώτα τον Τούρκο ομόρθησέ του θα καλημέριζε — Μέρχαμπα — και μετά τους.. Γκισούρηδες.

Οι γεροσενιτωίτες όμως προσβάλλθηκαν, αγρίεψαν και του απαντούν αγέρωχα: «Ας τουρκ ας μου σκα κουτού», ούτε Τούρκος ούτε σκατός υπάρχει εδώ. Δεν αντιμήλησε ο Αγός έφυγε, ούτε το καφέ του δεν ήπιε. Ποιος κοτούσε να το βάλει με εκείνους του σκληροτράχηλους «κοκτράσιδες» Σενιτωίτες... τότε!

Κι αυτά επί Τουρκοκρατίας. Αλλά και αργότερα, μετά την απελευθέρωση δεν ανέχθηκαν την καταπίεση.

Κάποτε πήγαν στο χωριό, χωροφύλακες με φοροεισπράκτορες (κυνηγούσαν τον κόσμο τότε πούχε εντάλματα για μικροσφειλές) συνήθως φαινόμενο στην Ελληνική ύπαιθρο τότε. Συνέλαβαν κάμποσους χωριανούς κι αφού δεν είχαν να πληρώσουν τους έδεσαν και τους πήραν συνοδεία, για τα κρατητήρια του Μαργαριτίου.

Τότε ξεσηκώθηκαν γυναίκες κι άντρες χύμηξαν κατεπάνω τους με ξύλα κι ελευθέρωσαν τους κρατούμενους. Αμέσως κινητοποιήθηκαν αποσπάσματα, περικύκλωσαν το χωριό, συνέλαβαν τον πρόεδρο Νάση Λιόλιο και πολλούς χωριανούς, τους έδεσαν και τους διέγνησαν την Πρέβεζα να δικαστούν στο αυτόφορο με την κατηγορία «απειθεία στους νόμους» και «αντίσταση κατά της αρχής». Αλλά επενέβησαν πολιτικο παράγοντες, ο δυναμικός τότε βουλευτής του Βενιζελικού κόμματος στρατηγός Χαβίνης και γλύτωσαν τη καταδίκη.

Είναι νομίζω χρέος ιερό να διαφυλάξουν οι κάτοικοι του Ελεούθρι, όπως και κάθε χωριού, ότι απόμεινε από την παράδοση και την ιστορία αυτών των θαυμαστών αδούλων και ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΩΝ ———.

Η μετανομομασία του χωριού από Σενίτσα σε Ελεούθρι ταίριαζε απόλυτα.

Αθήνα - Μάρτης 1989

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΚΑ

Τι ξάφνιασμα και πόση συγκίνηση σκόρπισε εκείνη η συνάντηση. Σας καλωσορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο του Ηπειρωτικού Συλλόγου.

Έξω άρχισε να νυχτώνει. Το Γραφείο μου πλημύριζε από φως. Αχτινοβολούσε ένας ανεξάντλητος ήλιος από εκείνο το ακαθόριστο βάθος του έλαμπε ο ήλιος της Ηπείρου.

Ο σημερινός Πρόεδρος του Συλλόγου, ο ευγενικός Μιχάλης Ζήσης, μου αποκαλύπτει πως είχαμε κοινή γενέτειρα. Ξαναζούμε για λίγο την Παρμιθιά κι ολόκληρη την Επαρχία Σουλίου. Ύστερα σαν παλιός εκπαιδευτικός με πλησιάζει στην ιστορία της Κοζάνης...

Από τότε συνδεθήκαμε φιλικά, μέχρι δε τον Αύγουστο του 1965 που μετατέθηκε στο Βόλο είχα την ευκαιρία να διακρίνω και να τιμήσω ιδιαίτερα τον υψηλόφωνα Έλληνα που τόσο προσφέρθηκε στη διακονία του συνανθρώπου, αλλά και τον εκλεκτό Ηπειρώτη με το ξύστερο πνεύμα και την εσωτερικότητα που αχτινοβολούσε. Χάρη σε κάποιες μυστικές -και άγρυπνες- δυνάμεις της ψυχής η φιλία μας εκείνη διατηρήθηκε και στα χρόνια που ακολούθησαν, χωρίς στο μεταξύ ν' ανταμώνομε, ενώ η αλληλογραφία μας ήταν σπάνια.

Το τελευταίο γράμμα του: «Κατερίνη 24 Φεβρουαρίου 1979, μου φέρει το τραγικό μήνυμα του τέλους της ζωής του: «... πάσχω από κίρρωση του ήπατος...». Ίσως από την επίγνωση αυτή, άφησε την ψυχή του να εκφράσει ένα μικρό παράπονο που είχε σχετικά με το περιεχόμενο της σελ. 170 της β' εκδόσεως του βιβλίου μου «ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ», 1973. Συγκεκριμένα αμφισβητούσε το πρόσωπο που εμφανίζονταν ως ο ιδρυτής του «Συνδικατικού Οίκου Ευγηρίας» της Ηγουμενίτσας. Με παραπομπή δε στα υπηρησιακά Αρχεία και σ' όλο τον τύπο της Θεσπρωτίας της περιόδου εκείνης, αποδείχθηκε ότι ο ανωτέρω οίκος, αλλά και ο οικισμός «ΝΕΑ ΕΛΒΕΤΙΑ», επίσης της Ηγουμενίτσας, ήταν έργα του, δημιουργήματα πολύμοχθης δραστηριότητάς του, και πολύτιμος καρπός του.

Με τρικυμία ψυχής του έγραφα αμέσως, απάντησή του όμως δεν έλαβα. Γιατί ο Μιχάλης Ζήσης έφυγε την 13-4-1979 από τη ζωή, όπως το «Ρέκβεμ», κατώτερο, του Απόστ. Τσούπη, εφημ. «Ελεύθερον Βήμα» της Ηγουμενίτσας, φύλλο της 27-4-1979, ήτοι:

— «Στις 13 του Απριλίου πέθανε στην Κατερίνη και κηδεύτηκε την επομένη μέρα, ένας εξαιρετος φίλος και αξιολογος άνθρωπος, ο Μιχάλης Ζήσης, ο οποίος σαν προϊστάμενος της Κοινωνικής Πρόνοιας Θεσπρωτίας κατά το παρελθόν, εξυπηρέτησε αποτελεσματικά και ποικιλότροπα τη Θεσπρωτία, της οποίας ήταν γέννημα και θρέμμα.

Η ιδιαίτερη ευαίσθητη ψυχή του στη δυστυχία του συνανθρώπου, έγινε αιτία να στρέψει την προσοχή ξένων Οργανώσεων στη Θεσπρωτία. Στα χρόνια 1951-1953 οργάνωσε μαθητικά συστήματα σε πολλά Δημοτικά Σχολεία. Ήταν μια προσφορά ένδικη στη νεολαία του τόπου που υπο-

Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

«Ο βούλευται γαρ μόνον ορών και προσδοκῶν, αλόγιστος ἔστι τῆς ἀληθείας κριτής»

(ὁποῖος θέλει να βλέπει και να προσδοκεί μόνο ὅτι επιθυμεί, εἶναι κακὸς κριτὴς τῆς ἀληθείας)

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ, Ἀδελφά, στ. 32-33

Με οδηγό το χρέος της Αλήθειας, την οποία οι κριτικοί των έργων μου και οι αναγνώστες έχουν επισημάνει ότι συνειδητά υπηρέτω σ' όλη την πνευματική μου οδopoia, παρουσιάζω σήμερα την πνευματική και κοινωνική δραστηριότητα του ΜΙΧΑΛΗ ΖΗΣΗ, ο οποίος στο παρελθόν υπήρξε προϊστάμενος της Υπηρεσίας Κοινωνικής Πρόνοιας του Νομού Θεσπρωτίας. Ένας δε επίσης άλλος και σοβαρός λόγος της σημερινής μου θέσης είναι η κρίση συνειδήσεώς μου, γιατί αβέλητα, όπως στις επόμενες σελίδες θ' αποδειχτεί, παραποίησα την αλήθεια γύρω από ένα μεγάλο του έργο στην πόλη της Ηγουμενίτσας. Από τον τάφο του έρχεται κατάβαθα στην ψυχή μου η έκκλησή του, όπως το από 24 Φεβρουαρίου 1979, γράμμα του: «Σε σας όμως επιβάλλεται να ερευνησετε την αλήθεια και να αποδώσετε δικαιοσύνη σ' ένα φτωχό διαβάτη της ζωής που έδωσε ὅτι είχε για το Εθνικό σύνολο, χωρίς να ζητήσει τίποτα για τον εαυτό του». Αυτό το διπλό χρέος εκπληρώνω σήμερα.

Η γνωριμία μου μαζί του έγινε στην Κοζάνη, όπου την 2-7-1962 είχα αναλάβει καθήκοντα προϊσταμένου της Επιθεωρησιῶς Οίκων Εφοριῶν Δυτικῆς Μακεδονίας. Της γνωριμίας μας εκείνης χαρακτηριστική περιγραφή δίνεται στη σελίδα 65 του βιβλίου μου: «Τοπία και ψυχή»:

«Στο ψυχρό Αυγουστιάτικο (1962) ηλιόγεμα δέχτηκα στο γραφείο μου μιαν Επιστολή. Καρὸς ἦταν, σκέφτηκα, να επικοινωνήσω με τον εμπορικό κόσμο.

πούους εξεφράσθησαν έπαινοι και ευαρέσκεια, δι' έργον δια το οποίον κατ' ουδέν ησχολήθησαν...
 II. Αριθ. Φύλ. 874/6-2-1971 (συνέχεια):

«Η ιστορία αρχίζει από το χωρίον Πλαίσιον Φιλιατών, το οποίον ο τότε Δ/ντής Προνοίας κ. Ζήσης, περιοδεύων επισκέφθη δια πρώτην φοράν...», όπου ένας γέροντας τον ικέτευε να βοηθήσει «αυτόν και την γρηά του να μην πεθάνουν στο δρόμο». Ο κ. Ζήσης στράφηκε πηγαίνοντας στην Αθήνα σε υπηρεσιακούς παράγοντες, απογοητευμένος δε γύρισε στην Ηγουμενίτσα. Με ηθικό εφιάλτη (αλλά και ευγενικό του δράμα) τη μέριμνα των άστεγων και πεινασμένων γερόντων του χωριού. Έτσι ίδρυσε «Το Σύλλογο προστασίας αποκλήρων γερόντων και απόρων ασθενών», ως εκπρόσωπός του δε στράφηκε σε πολλές κατευθύνσεις, με πρώτο επίτευγμα τη διάθεση από τη Δ/νση Γεωργίας (Επιτροπή Απαλοτριώσεων) εκτάσεως 4.500 τετρ. μέτρων, όπου σήμερα βρίσκεται το Γηροκομείο. Στη συνέχεια ο κ. Ζήσης συνδέθηκε με την κυρία Αδοσίδη, νύμφη σε γιό, του Αδοσίου Παπά της Σάμου, όταν επισκέφτηκε την Ηγουμενίτσα. Με την συμπάραστασή της ο γιός της Αλεξ. Αδοσίδης που υπηρετούσε στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, επισκέφτηκε την Ηγουμενίτσα, όπου συνεντάχθηκε με τον Μιχ. Ζήση ως Δ/ντή του Κέντρου Κοινων. Προνοίας και ως εκπρόσωπου του Συλλόγου «Προστασίας αποκλήρων γερόντων κλπ.». Έτσι με τη φροντίδα του κ. Αλ. Αδοσίου, η Σουηδική Εκκλησία διέθεσε κονδύλια «μέσω του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, να ανεγερθή το κτίριο του Γηροκομείου, και επί πλέον και δεκαπέντε (15) οικήματα, δι' ισαριθμούς οικογενείας προσφύγων Βορειοηπειρωτών».

III. Αριθ. Φύλ. 875/1971:

Ο κ. Ιωάν. Μαυρομμάτης εξιστορεί ότι το έργο του Μιχ. Ζήση «στολίζει την πόλιν, αλλά και προσφέρει θαλπωρή και ελπίδα στους αποκλήρους της κοινωνίας μας... και ότι λειτουργεί υπό την εποπτεία και παρακολούθησιν του Μητροπολίτου κ. Παύλου και του κ. Νομάρχου». Στη συνέχεια ο κ. Ιω. Μαυρομμάτης ειδικεύει:

«Εκτός της ανεγέρσεως του Γηροκομείου και των 15 λαϊκών κατοικιών του νέου συνοικισμού, τα οποία εγρηματοδοτήθηκαν εκ της Ελβετικής βοήθειας μέσω του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, ο Ελβετικός Ερυθρός Σταυρός δια της οργανώσεως Ελβετικής βοήθειας ανήγειρε τον συνοικισμόν Νέα Ελβετία κ.λ.π.». Και καταλήγει ο κ. Μαυρομμάτης: «Ο κ. Δήμαρχος της πόλεώς μας ας επιμεληθή και αναρτηθή η πινακίς με το όνομα του κ. Ζήση εις την οδόν παρά του συνοικισμού Νέας Ελβετίας, εις εκτέλεσιν της σχετικής αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου. Θα είναι τούτο η ευγενεστερά αμοιβή δια τον κ. Ζήσην και η πλουσιωτέρα, ως είναι και το έργο του».

*

Οι Θεσπρωτοί της περιόδου εκείνης γνωρίζουν την πραγματικότητα, στην τωρινή δε γενιά παρουσιάζουμε με ευθύνη την αλήθεια. Έτσι ενωμένη η φωνή μας, όσων οδοιπορούμε με το ιδανικό των αξιών της ζωής, παρακαλεί τους αρμόδιους της Ηγουμενίτσας, όπως τοποθετήσουν στην πόλη την πινακίδα της οδού ΜΙΧΑΛΗ ΖΗΣΗ. Τούτο σαν μια έκφραση ευγνωμοσύνης, αλλά και δικαιοσύνη του στο δικό παράπονό του, όπως το τέλος της από 24-2-1979 επιστολής του: «... για τον αφανή Μιχάλη Ζήση που έδωσε τη ζωή του από το 1956 μέχρι το 1963 στην περιεργία και στέγαση των παρατηματούχων, στην ίδρυση ενός τεράστιου οικισμού με την επωνυμία «ΝΕΑ ΕΛΒΕΤΙΑ» και την ίδρυση του Γηροκομείου...». Ακόμα για ν' αναξεί ως εθνική κληρονομιά (οδηγία και λυτρώτρια) η φωνή του Σοφοκλή: Ταρχίνται, στ. 453-54: «Είπε, παν τ' αληθές: ως ελευθέρω ψευδεί καλείσθαι κτηρ πρόσεστιν ου καλή» (Λέγε πάντα την αλήθεια· γιατί με το να ονομάζεται ένας ελεύθερος άνθρωπος ψεύτης, δεν είναι καλή φήμη γι' αυτόν).

*

Με σωστή πνευματική συγκρότηση και λόγιος, όπως δικαιώνουν το χαρακτηρισμό μου πολλά άρθρα του στον τύπο της Δυτικής Μακεδονίας και διαλέξεις του κοινωνικών και παιδαγωγικών θεμάτων, ο Μιχάλης Ζήσης καταπίστηκε από τις αρχές του 1978 με τη συγγραφή της ιστορίας της ζωής του. Την αιτία αυτής της ευγενικής του προσπάθειας μας την φανερώνει στην «εισαγωγή» του έργου του εκείνου που φέρει τον τίτλο «Αληθινά Παραμύθια» και τον υπότιτλο που συμβολικά του πρόσθεσα «Το Χρονικό μιας Ζωής». Αποσπασματικά δίνουμε πιο κάτω την πρώτη σελίδα της «εισαγωγής του», όπου άμεσα φανερώνεται ο παιδαγωγός, ο μαχητής και ο ιδεαλιστής, με συνισταμένη των πράξεων του την αγάπη στους νέους ως μορφή ζωής, την αγάπη γενικότερα στον άνθρωπο:

«Ο κύκνος στο ψυχροράνιμά του ψέλνει μελωδικά το τελευταίο του θλιβερό τραγούδι και αποχαιρετάει τον κόσμο. Ο ποιητής και ο λογοτέχνης το τελευταίο του ποίημα, το στερνό του έργο, το νοιάζεται και το δουλεύει με περίσσια φροντίδα. Κάθε άνθρωπος αισθάνεται την ανάγκη, όταν βρίσκεται στα τελευταία του να βρεί κάποιον να ιστορήσει τον πόνο και τα βάσανά του. Άλλοι διάλεξα τα γεγονότα μου για να τους διηγηθώ στους πρόσωπα, κι εγώ διάλεξα τα γεγονότα μου για να τους διηγηθώ έστω αληθινό παραμύθι όπως το άκουσα στο διάβα της ζωής μου. Ας το πιστέψουν, θα τους κάνει καλό...»

Το ανώτερο χειρόγραφο του σταματάει στην 492 σελίδα. Αν και κυριαρχούνταν από την αγωνία του τέλους της ζωής του δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει. Στην αρχή μας δίνει οικογενειακά του στοιχεία, ιστο-

σιτίζονταν την εποχή εκείνη.

Άλλη κορωνίδα της συμβολής του είναι και το Γηροκομείο, το οποίο τώρα ορθώνεται μεγαλόπρεπο στην πόλη μας, για ν' ανακουφίζει τους κουρασμένους στο δρόμο της ζωής.

Η Θεσπρωτία έχει πρόσθετους και ιδιαίτερους λόγους να τιμήσει τη μνήμη του».

Εδώ μου παρουσιάζονταν μια άγνωστή μου πτυχή του εξαιρετου φίλου μου, για την οποία δεν μου είχε ποτέ μιλήσει όσο ζούσα στην Κοζάνη. Σεμνός και ακέραιος, είχε με πλούσια ιδανικά δοθεί στον αγώνα του «Καλού», ο οποίος στην ουσία του εκφράζει τον ίδιο τον εαυτό του δημιουργού.

Και ήλθε, λίγο αργότερα, ο σεβαστός από το Φιλιππί, λόγιος και φίλος κ. Σταύρος Στράτης, σ' επίσκεψή του στο Γραφείο του Πνευματικού Συλλόγου «Οι Φίλοι του Σουλίου» να με διαβεβαιώσει: «Με τον αειμνηστο Μιχάλη Ζήση είμαστε συνάδελφοι και φίλοι, γι' αυτό και συχνά αλληλοεξομολογώμαστε. Σε ότι σου έγραψε είχε δικιο. Το περιεχόμενο του γράμματός του -και ευχαριστώ που μου το έδωκες να το διαβάσω- είναι η μόνη αλήθεια. Η ίδρυση και λειτουργία του «Σουηδικού Οίκου Ευγηρίας», καθώς και ο μεγάλος οικισμός «Νέα Ελβετία» είναι αποκλειστικά δικά του έργα και κανενός άλλου. Πρέπει πάντα να λέγεται η αλήθεια, πρέπει δε να του αποδοθεί το δικιο για να ησυχάσει η ψυχή του εκεί ψηλά που βρίσκεται».

Η συνειδησή μου γρηγορούσε και αναζητούσα την σωτερική γαλήνη μου. Χρέος μου ήταν ν' αναζητήσω την αλήθεια και να την αποδώσω. Έτσι στράφηκα στο Θεσπρωτικό τύπο, από δεν την εφημερίδα «Ελευθερον Βήμα» της Ηγουμενίτσας, μεταφέρω θέσεις του γνωστού για το ήθος του λογίου κ. Ιωάννη Μαυρομμάτη, από το με τίτλο: «ΤΟ ΓΗ-ΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ» άρθρο του, ως κατωτέρω:

I. Αριθ. Φύλ. 873/ 1971:

α) ...Υψίστη τιμή ανήκει εις τους συντελεστές και πρωτεργάτες της ιδρύσεώς του. Ένας από αυτούς, ίσως ο πρώτος μεταξύ ολίγων, ίσως ο μόνος, είναι ο νυν πολιτικός συνταξιούχος τέως Διευθυντής του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας του Νομού Θεσπρωτίας κ. Μιχαήλ Ζήσης...

β) Δικαίως ο Δήμος Ηγουμενίτσας δι' αποφάσεώς του εις αναγνώρισιν της προσφοράς του κ. Μιχαήλ Ζήση προς την πόλιν, τον ετίμησε δια της ανακηρύξεώς του επίτιμου Δημότου και έδωσε το όνομά του εις μιαν οδόν του Συνοικισμού Νέας Ελβετίας.

γ) Μια εξιστόρησις των γεγονότων και των ενεργειών που συνετέλεσαν εις την ίδρυσιν του Γηροκομείου μας, άγνωστος μέχρι στιγμής, θεωρούμεν ότι επιβάλλεται, ινα η ιστορία του θεμελιωθή επί θετικών και ουχί πλαστογραφημένων και υπερποτικών αυτοπροβολών (ως είθισται πολλάκις) ανθρώπων ισχυρών και μη, της εποχής εκείνης, προς τους ο-

Πεθαίνοντας την 13-4-1979 ο πολύκλαυστος συμπατριώτης και φίλος Μιχάλης Ζήσης άφησε παραγγελία στην οικογένειά του, όπως μου δοθούν τα χειρόγραφα του έργου του «ΑΛΗΘΙΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ» (το χρονικό μιας ζωής) και εκδοθούν με την επιμέλειά μου, ότι προσωπικά έκρινα ότι έχει ενδιαφέρον. Στο πριν από δέκα χρόνια περίπου γράμμα μου με ημερομηνία της 24-2-1979, μου διευκρινίζει ειδικά με το βιβλίο μου «Θεσπρωτικά», εκδόσεως 1973, σελ. 170 κ.ε, ότι: «Το Γηροκομείο Ηγουμενίτσας υπό την επωνυμία «Σουηδικός Οίκος Ευγηρίας» δεν ήταν έργο του τότε Μητροπολίτη κ. Τίτου Ματθαίου, ειδικεύοντας σχετικά τα εξής, ήτοι: «Σας βεβαιώ ότι ο άνθρωπος αυτός μέχρις ότου τελείωσε το Γηροκομείο δεν γνώριζε ούτε το οικόπεδο στο οποίο χιζόταν. Παρουσιάστηκε όμως ενώπιον των Υπουργών και άλλων επισήμων και σε πανηγυρικούς λόγους διεκίνησε ότι με ενέργειές του ιδρύθηκε το ίδρυμα αυτό, το οποίο κοσμήι ακόμα και σήμερα την Ηγουμενίτσα. Οι Εφημερίδες «Θεσπρωτικά Νέα», «Θεσπρωτικός Αγών», «Πανθεσπρωτική» έζησαν το έργο μου και τις προσπάθειες μου για την ίδρυση του Γηροκομείου. Και μόνον ο Τίτος Ματθαίου, απεισιώπησε το γεγονός, και... ανέφερε στο Πατριαρχείο και στην Ιερά Σύνοδο, ότι ίδρυσε Γηροκομείο στην Ηγουμενίτσα και στην προσπάθειά του αυτή τον βοήθησε ο υποφαινόμενος και ο Α. Αδοσίδης».

Ήταν ιερή και σεβαστή η ηθική κληρονομιά που μου άφησε ο Μ. Ζήσης και έπρεπε να εκπληρώσω το καθήκον μου. Μια από τις τελευταίες, την ώρα που ξεπνυχούσε, φράσεις του, ήταν: «να πíte τον κυρίου Βασίλη (σημ. Κραβίτη) να επανορθώσει τη μεγάλη αδικία που άθελά του μου έκανε». Έτσι έστειλα στον Μητροπολίτη κ. Τίτο Ματθαίου την από 29-11-1982 επιστολή μου βάσει της οποίας, ο ανώτερω Μητροπολίτης κι εγώ συναντηθήκαμε το απόγευμα της 10-12-1982, στο σπίτι του κοινού εκδότη και φίλου μας κ. Φωτίου Τσιρώνη, όπου ο Μητροπολίτης έθεσε στη διάθεσή μου αρχαικό του υλικό, υποστηρίζοντας τις αποψεις του. Με την από 17-12-1982 επιστολή μου, ενώνω στο Μητροπολίτη κ. Τίτο Ματθαίου, ότι: «βάσει του αρχαικού σας υλικού προκύπτει ότι η συμμετοχή σας στο Γηροκομείο Ηγουμενίτσας αφορούσε μόνο τη λειτουργία του, ήτοι υπήρξατε ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του».

Αυτή είναι η όλη Αλήθεια. Το Γηροκομείο της Ηγουμενίτσας με την επωνυμία «Σουηδικός Οίκος Ευγηρίας» και ο οικισμός της ίδιας πόλεως με την επωνυμία «Νέα Ελβετία» είναι έργα του Μιχαήλ Ζήση, με την εδώ δε φράση μου τροποποιώ το σχετικό κείμενο της σελίδας 170 κ.ε. του βιβλίου μου «Θεσπρωτικά», εκδόσεως 1973. Αν το νομίζουν, όσοι τυχόν συγγραφείς παρουσίασαν διαφορετικά τα γεγονότα, ας κάνουν ότι η νεώτερη έρευνά μου (και ύστερα από τυχόν δική τους έρευνα) προστάζει για την αποκατάσταση της αλήθειας που τελικά λάμπει.

1912-1922, 1936-1944, 1946-1949 και 1965-1979, καθώς και με βιομιάτα του, ένα σύνολο που δίνει ιδιαίτερο βάρος στο κείμενό του. Υπάρχουν μαρτυρίες του που δένονται με την ιστορική και αρχαιολογική γνώση πολλών περιοχών της Ηπείρου και της Δυτικής Μακεδονίας, όπως και με την κοινωνική τους σύνθεση. Άλλες πάλι θύμιές του φωτίζουν με εμβρίθεια και ιστορική συνειδηση αξιόλογες εκκλησιαστικές μορφές των χρόνων της Τουρκοκρατίας και της Ιταλοεργμανικής κατοχής και ζωντανεύουν περιόδους από την αντιστασιακή δράση των Ελλήνων στα παραπάνω χρόνια, την αδέλφωση κ.λ.π. Έτσι παρουσιάζεται ένα σύνολο που για τον ιστοριοδίφη αποτελεί «πηγή» στην ορθή συγγραφή της ιστορίας των περιοχών αυτών της χώρας μας.

Με προβληματίσε σοβαρά το διάλεγμα των σελίδων εκείνων που θα πρέπει ν' αποτελέσουν το δεύτερο μέρος αυτό του έργου. Τελικά προτίμησα να δοθούν ολόκληρες ή και αποσπάσματα σελίδων που αναφέρονται στην Παραμυθιά, στην Πάργα και στο Φανάρι, κυρίως γιατί πιο άμεσα συνδέονται με τον πόθο και το πάθος ενός γεμάτου αγνά όνειρα και υψηλά ιδανικά φτωχού νέου, ο οποίος ρίχτηκε στο πέλαγος της ζωής με μοναδική φιλοδοξία της πορείας του τη συμβολή του στην ποιότητα της ζωής των συνανθρώπων. Στην πορεία του ο Μιχάλης Ζήσης έσπευε και πότισε με τον τιμό ιδρώτα του το πιο πάνω ιδεαλιστικό δέγντρο, που σκιάζει τις μεγάλες πράξεις και αγτινοβολάει με το άνθος των λουλουδιών του το υψηλό ηθικό νόημα της ανθρώπινης αποστολής. Έδωκε με πράξεις αποδείξεις ανιδιοτέλειας και ανθρωπιάς, που σε ταυτισμό με το ιδεολογικό του πιστεύω δίνουν κίνητρα για την καλλιέργεια στον αναγνώστη, των αισθημάτων που οδηγούν στην ευγενική άμιλλα και στην ομορφιά της ζωής.

Θεματικά στην όλη εξέλιξη τους το κείμενό του παρουσιάζει αξιόλογα ιστορικά, ηθογραφικά, κάποτε και λαογραφικά, στοιχεία, καθώς και περιγραφές που είναι στιγμές όπου αναδίνουν τη συγκίνηση του μνημείου, ή και στοχασμούς και παραινέσεις που δικαιώνουν την πνευματικότητα του.

Στα κείμενά του που παρουσιάζουμε, δίνει με λόγο που ξεχωρίζει για τη φυσική του διάρθρωση και το ρεαλισμό, απλές και σύντομες ιστορίες γεμάτες έννοιες πατριδολατρίας, κοινωνικής αλληλεγγύης και αξιοπρέπειας. Παντού κυριαρχεί ένα βαθύ συναίσθημα και ο ανθρώπινος πόνος, που δεν καταβάλλει, αλλά γίνεται θερμή πνοή δημιουργίας. Έτσι, δι- καιωματικά ο Μιχάλης Ζήσης παίρνει τη θέση του στους «ΛΟΓΙΟΥΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ», διατηρώντας ανέσπερη την ηθική του παρουσία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΙΩ. ΚΡΑΥΓΗΣ

Αθήνα: 15-8-1988

ρικά του χωριού των προγόνων του, ήτοι την Πυρσόγιαννη της Κόνιτσας, και αναπτύσσει τη ζωή των μαστόρων με την παράδοση της δοξασίας ότι οι Κονιτσιώτες Μάστορες έχτισαν τον κόσμο κ.λ.π. Ως προς τα αυτοβιογραφικά του, πληροφορεί ότι οι γονείς του Δημήτρης Ζήσης και Γιάννα, θυγάτηρα του Χρ. Παπαδημήτρη, κατόντησαν από την Πυρσόγιαννη της Κόνιτσας, ζούσαν βυθισμένοι στη φτώχεια, με μοναδικό έσοδο, ότι κατόρθωνε να τους στείλει ο περιπλανώμενος στην Ήπειρο και άλλου αρχηγός της οικογένειας. Αυτή ήταν η μοίρα και η τραγική ζωή των μαστόρων.

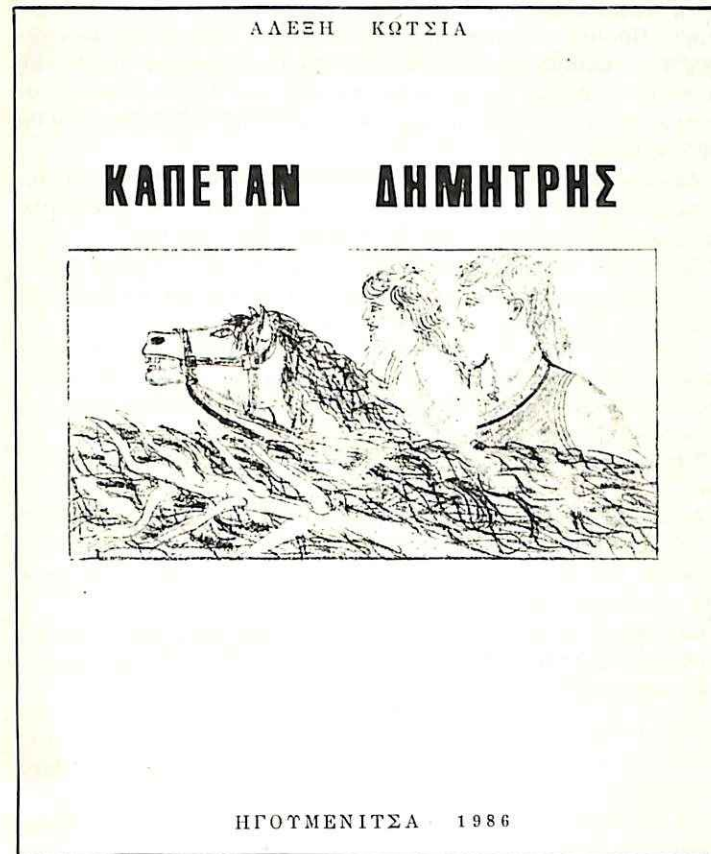
Στα τέλη, περίπου, του 1900, ο πατέρας του εγκαταστάθηκε στην Παραμυθιά οικογενειακά, όπου εργάζονταν ως χτίστης. Ο Μιχάλης, τέταρτο της οικογένειας τέκνο, γεννήθηκε το 1904 στην Παραμυθιά, την οποία, όπως συχνά μου 'λεγε, λογίζε ως μόνη πατρίδα του. Τη στοιχειώδη μόρφωση έλαβε στην Παραμυθιά και στην Πάργα. Στην Παραμυθιά τέλειωσε το Σχολαρχείο, καθώς και τις Α' και Β' τάξεις του τετρατάξιου Γυμνασίου της. Στη συνέχεια φοίτησε στο Διδασκαλείο των Ιωαννίνων (συχνά μου 'λεγε ότι η διέξοδος του αυτή οφείλονταν στη μεγάλη οικονομική του ανασφάλεια, που του στέρησε το δρόμο των ανώτερων σπουδών). Απόφοιτός του, ακολούθησε το επάγγελμα του εκπαιδευτικού.

Πρώτοι του επαγγελματικοί προσανατολισμοί ήταν: α) ΠΑΙΔΟΝΟΜΟΣ, στα οικοτροφεία της Μυτιλήνης, των Σερβίων-Κοζάνης και της Λάρισας. Και β) ΔΑΣΚΑΛΟΣ, στα Δημοτικά Σχολεία: στο χωριό Προδρόμι της Παραμυθιάς (1936), και του Τριγωνικού Κοζάνης (1937-1943). Το 1943 εγκαταστάθηκε στην Κοζάνη, όπου απασχολήθηκε εργάστηκε σε Δημόσια Ιδρύματα για την ανακούφιση της ανθρώπινης δυστυχίας, από δε το 1945 στην Εθνική Οργάνωση Χριστιανικής Αλληλεγγύης (ΕΟΧΑ), την οποία διαδέχτηκαν από του τέλους του 1945 τα Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας. Τότε υπηρέτησε προϊστάμενος του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Κοζάνης, όπου το εσωτερικό του της αγάπης στον άνθρωπο, υλοποιήθηκε σε μια αξιόλογη δραστηριότητα στον στεγαστικό τομέα με την ενίσχυση των ξένων Οργανώσεων, στην ανάπτυξη της οικιακής βιοτεχνίας, στην ανέγερση του για την πνευματική και ηθική ανάπτυξη του συνανθρώπου, έδωκε ολάκερο των εσωτερικό του άνθρωπο ως προϊστάμενος της Κοινωνικής Πρόνοιας του Νομού Θεσπρωτίας με έδρα την Ηγουμενίτσα, σε πράξεις και δημιουργήματα που ανάγλυφα παρουσιάζονται στο πρώτο μέρος αυτής της μελέτης μας.

Αλλά τα αυτοβιογραφικά και τόσης κοινωνικής σημασίας στοιχεία του έργου του αποτελούν μόνο την ενότητα της όλης αυτής συγγραφής του. Γιατί ακολουθούν αξιόλογες σελίδες με χαρακτηριστικά στοιχεία και εικόνες της εθνικής και πολιτικής ιστορίας της χώρας των περιόδων

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Από τη στήλη προβάλλονται βιβλία που στάλθηκαν για τη βιβλιοθήκη του Μαργαριτίου.



Ήταν η εποχή που οι αντάρτες του ΕΔΕΣ είχαν περάσει στην ΚΕΡΚΥΡΑ.

Εκεί που κάθονταν και λιάζονταν ο συμπατριώτης μας οπλαρχηγός, βλέπει μια διαδήλωση με πλακάτ και φωνές «Έρχεται το Μαυτούκι», «Έρχεται η ελευθερία» να τον πλησιάζει.

— Ωρέ παιδιά!! μ' αυτές τις ταμπέλες και τις φωνές έρχεται η ελευθερία; Ωρέ θέλει μπαρούτι για να 'ρθει.

— «Μη μας ανακατεύεις εμάς με μπαρούτι», απάντησαν οι διαδηλωτές με τη χαρακτηριστική Κερκυραϊκή προφορά.

Τράβηξε το πιστόλι ο οπλαρχηγός μας και στη θέα του, οι Μαυτουκιώτες πέταξαν τα πλακάτ τόβαλαν στα πόδια και μερικοί πέσαν και στη θάλασσα.

Για τη μεταφορά στο χαρτί «Ο Κουβεντιαστής»

• Αυτά που σας έγραψα μα και άλλα πολλά που δεν πρόλαβα να καταγράψω μολόγησε ο Μπαρμπ. Νάσης (Αιώνια του η μνήμη). Πόσοι όμως άλλοι «μπαρμπα-Νάσηδες» δε μας μολόγαγαν ή δε μας μολόγανε καθημερινά κι εμείς δε βγάζουμε το μολύβι απ' την τσέπη ή δεν πατάμε το κουμπί του μαγνητόφωνου να καταγράψουμε αυτά που λένε; Ας γίνουν τούτα τα δημοσιεύματα αφορμή και ερέθισμα για να καταγραφούν θύμησης των παλαιότερων.

Μιά κουβέντα

Δημοκρατικά

Η πρόσφατη επίσκεψή μου στο γραφείο του έδωσε στην ευκαιρία να τα πούμε για λίγο. Και λέω για λίγο γιατί λόγω της δημόσιας θέσης που κατέχει, είναι πολυάσχολος. Πρέπει όμως να ομολογήσω πως είμαι πάντα καλοδεχούμενος στο γραφείο του αλλά να, όλοι αυτοί που μπαίνοβγαίνουν με τα τόσα προβλήματα σου κόβουν την όρεξη για κουβέντα.

Γι' αυτό σ' όσα μου είπε για το Μαργαρίτι και την Αδελφότητα, τι άλλο νομίζετε ότι κουβεντιάζουμε, απάντησα κοφτά και μονολεκτικά παρ' όλο που είχα ατράνταχτη επιχειρηματολογία να τον αντικρούσω και να τον κατατροπώσω. Το απόφυγα για να του αδειάσω γρήγορα τη γωνιά και να τον αφήσω ελεύθερο στο πλήθος των υπηρεσιακών και μη παραγόντων που μπαίνοβγαίνει στο γραφείο του.

Σήμερα όμως δεν θα μου γλυτώσεις φίλε. Θα στα ψάλω για τα καλά, θέλω όμως να με διαβάσεις. Αρχίζουμε λοιπόν.

Τι ήταν εκείνο που μου πέταξες: «Αλλοίμονο αν οι υπηρεσίες ασχολούνται να δίνουν απαντήσεις στις Αδελφότητες, τα διάφορα έντυπα κλπ.».

Μα δεν τόχεις καταλάβει τόσα χρόνια πως οι υπηρεσίες είναι υπηρεσίες του πολίτη και έχουν υποχρέωση, ν' απαντούν στα αιτήματά του και να λύνουν τα προβλήματά του.

Και οι Αδελφότητες εκπροσωπούν ένα μεγάλο αριθμό πολιτών, τόσους που πολλές φορές είναι περισσότεροι από τους μόνιμους κατοίκους ενός χωριού. Όσο για τα έντυπα δεν πρέπει να σου διαφεύγει ότι το κάθε έντυπο είναι φορέας της 4ης λεγόμενης εξουσίας και πρέπει να το υπολογίζουμε και να το σεβόμαστε.

Αμ' το άλλο: «Τι θα κερδίσει το κράτος απ' την εγκατάσταση των υπηρεσιών στο Μαργαρίτι;».

— Ποιος σου είπε εσένα πως το κράτος είναι επιχειρηματίας που πουλάει υπηρεσίες για να κερδίζει;

Οι υπηρεσίες είναι για να εξυπηρετούν τον πολίτη και πρέπει να παραδεχτείς ότι με την εγκατάστασή τους στο Μαργαρίτι θα εξυπηρετήσουν μερικές χιλιάδες ταλαιπωρημένων πολιτών που τρέχουν πότε στην Πάργα και πότε στην Ηγουμενίτσα.

Κι εκείνο: «Σωστό το αίτημα αλλά διαφωνεί ο προϊστάμενος της υπηρεσίας», τι το ήθελες και μου το 'πες; Για να μου έχεις μόνιμα από τότε τα νεύρα τεντωμένα; Μα για όνομα τς Θεού μπορεί ο κάθε προϊστάμενος ν' αρνείται την ικανοποίηση ενός παραδεκτού απ' όλους δικαίους αιτήματος; Και τα Συμβούλια τι κάνουν;

Σταμάτα εδώ γιατί μπορεί να παρεξηγηθώ, μέρες που είναι.

Όχι δεν θέλησα να σου κάνω μάθημα Δημοκρατίας.

Είμαι σίγουρος πως όλα αυτά τα ξέρεις. Απλά στην τάξη θέλω να σ' επαναφέρω γιατί η αρχή και η εξουσία μας κάνουν να ξεχνάμε, καμιά φορά, τους ρόλους μας ή και να τους αντιστρέψουμε. Μας κάνει να γινόμαστε αντί για υπηρέτες του πολίτη εξουσιαστές του.

• Δεν είναι μέλημα της δικιάς μου στήλης η ρύθμιση των οικονομικών της έκδοσης. Είναι όμως μέλημα και χρέος όλων μας, πρέπει να το παραδεχτούμε, να τη διατηρήσουμε στη ζωή. Οι λόγοι πολλοί και διάφοροι που έχουν αναπτυχθεί κατά καιρούς και όλοι τους ξέρουμε. Αξίζει λοιπόν για ένα ψωροχιλιάρικο του καθένα μας (τόσα χρειάζονται αν στείλουν όλοι όσοι τη λαβαίνουν) να πεθάνουν τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ»;

Τι λόγο θα δώσουμε στους επερχόμενους.

Ο Κουβεντιαστής

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Οι τουρίστες μας ρωτούν: «Πότε επιτέλους θα παραδοθεί ο δρόμος από Ηγουμενίτσα - Πρέβεζα μέσω Μαργαριτίου στην τελική του μορφή;». Ο δρόμος άρχισε να κατασκευάζεται το 1965 κι ακόμη δεν έχει τελειώσει, παρ' όλα τα μηχανικά μέσα που υπάρχουν σήμερα. Οι εργάτες της επαρχίας Μαργαριτίου, αν δεν είχαμε ξενητευτεί, με τους κασμάδες και τα φτυάρια αν το πιάναμε θα τον είχαμε παραδώσει μέχρι σήμερα.

Ο δρόμος αυτός είναι βασικός για τη χώρα μας και όταν τελειώσει θα τον προτιμούν όλοι όσοι θα ταξιδεύουν από και προς Ευρώπη μέσω Ιταλίας.

Υπάρχουν μερικοί που ισχυρίζονται πως ενδιαφέρθηκαν για να γίνει ο δρόμος αυτός και μάλιστα για να περάσει από το Μαργαρίτι. Μη τους πιστεύεται. Ο δρόμος έγινε γιατί έπρεπε να γίνει και ακολούθησε τη μέσω Μαργαριτίου χάραξη λόγω της μορφολογίας του εδάφους και όχι γιατί θέλαν να κάνουν χάρη σ' εμάς τους Μαργαριιώτες. Κατά τη γνώμη μου ο δρόμος δεν τελείωσε γιατί η Θεσπρωτία είναι πολύ μακριά από την Αθήνα (475 χιλ. λένε οι χάρτες) και όταν την κοιτάζουν οι μεγάλοι στα Υπουργεία νομίζουν ότι είναι άλλος κόσμος.

Ευτυχώς που οι Θεσπρωτοί, καμιά φορά, με τις πιέσεις τους θυμίζουν ότι κι εκεί είναι Ελλάδα.

Πάντως το τμήμα του δρόμου από Ηγουμενίτσα μέχρι διασταύρωση Πάργας πρέπει λόγω μεγάλης κυκλοφορίας που έχει να φαρδύνει τουλάχιστον κατά μια λωρίδα σε κάθε κατεύθυνση. Στο τμήμα αυτό ο κίνδυνος είναι μεγάλος και συγκριτικά έχουν γίνει πολλά ατυχήματα.

Επίσης πρέπει κατά διαστήματα να γίνουν πάρκινγκ για να μπορούν να σταματάν τ' αυτοκίνητα, μ' ένα μεγάλο στο Μαργαρίτι που θα καλύψει κι άλλες ανάγκες (όπως του γηπέδου του πανηγυριού κ.α. συγκεντρώσεων).

Τέλος, ο αυτοκινητόδρομος αυτός πρέπει να πάρει έναν αριθμό (3 κατά τη γνώμη μου) ακολουθώντας την Ευρωπαϊκή αρίθμηση για να διευκολύνονται οι διακινούμενοι σ' αυτόν.

Θέλησα με το γράμμα μου αυτό να γράψω στη μικρή αλλά θαυματουργή εφημερίδα μας ένα μεγάλο θέμα που πιστεύω πως κάποιοι αρμόδιοι θα το προσέξουν.

Β. Ν. Τόκας - Μετανάστης στη Γερμανία

• Την Αδελφότητα και την έκδοσή μας έχει απασχολήσει πολλές φορές το θέμα βελτίωσης και το τελειώμα του Εθνικού αυτού δρόμου, αγαπητέ Βασίλη. Ας ευχηθούμε οι δικές σου εισηγήσεις και προτάσεις να εισακουστούν και να μην έχουν την τύχη των δικών μας.

Με την υπ' αριθμ. 0088/2-1-89 επιταγή μου σας έστειλα δρχ. χίλιες (1000) για δεύτερη συνδρομή του περιοδικού σας. Μέχρι σήμερα δεν έλαβα κανένα τεύχος... Ούτε και Νοεμβρίου + Δεκεμβρίου του 88.

Αν θέλετε μπορείτε να αναδημοσιεύσετε από τον Ηπειρωτικό Αγώνα το άρθρο μου για τον Κανάρη.

Ιωάννινα **Γρηγόριος Ευθ. Καμπίλας Συν/χος Διδ/λος**

• Ευχαριστούμε για τα εμβάσματά σου αγαπητέ δάσκαλε. Αν όλοι μας ενίσχυαν έτσι δεν θα υπήρχε κίνδυνος να κλείσουμε.

Ελέγξαμε τη διεύθυνσή σου και σου ταχυδρομήσαμε τα δύο τελευταία φύλλα. Δυστυχώς με το ταχυδρομείο έχουμε προβλήματα.

Το άρθρο, εφ' όσον συνεχίσουμε την έκδοση, σε κάποια στιγμή θ' αναδημοσιευτεί.

Αγαπητέ Φάνη Παπαδιαμάντη.

Στο γράμμα που έλαβα από την Αδελφότητα Μαργαριωτών διαβάζω πως μπορώ να δώσω σ' εσένα τα δυο μου βιβλία για τη βιβλιοθήκη Μαργαριτίου. Ανταποκρινόμενος στα γραφόμενα της Αδελφότητας σου δίνω τα βιβλία «Καπετάν Δημήτρης» και «Στις Όχθες Κалаμά» με την παράκληση καταθέτοντας αυτά στη βιβλιοθήκη θα ήθελα σχετικήν επίσημη απόδειξη.

Ηγουμενίτσας 26-1-1989

Ευχαριστώ **Αλέξης Κώτσιος**

• Αγαπητέ μας κύριε Αλέξη Κώτσιε

Από το Φάνη Παπαδιαμάντη λάβαμε τα δυο βιβλία σου που έχεις την ευγενή καλωσύνη και την ευαισθησία να μας στείλεις για την «Ηπειρωτική Βιβλιοθήκη» του Μαργαριτίου. Σ' ευχαριστούμε θερμά. Πρέπει να τονίσουμε πως από τους Ηπειρώτες λογοτέχνες που απευθυνθήκαμε είσαι ο δεύτερος που ανταποκρίθηκες και έστειλες βιβλία. Τα βιβλία και η πράξη σου θα προβληθούν, από τις στήλες της έκδοσής μας «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» που θα σου στείλουμε.

Δεν είμαστε κριτικοί για να αξιολογήσουμε το έργο σου και ούτε πιστεύουμε στις κριτικές. Για μας κριτήριο και τεκμήριο επιτυχίας είναι η ανταπόκριση που βρίσκει ένα έργο στο λαό.

Πρέπει να παραδεχτούμε πως τα έργα σου διαβάζονται ευχάριστα. Πέρα όμως απ' αυτό, καταγράφουν ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία που χάνονται καθημερινά.

Εμάς τους Μαργαριώτες μας αγγίζουν περισσότερο τα έργα σου γιατί αναφέρεσαι σε πρόσωπα και πράγματα γνωστά και οικία, αφού στα πλούσια χειμαδιά της περιοχής μας βόσκησην πρόβατα ξακουστών βλάχων τσελιγκάδων.

Ευχόμαστε ν' ασχοληθείς μια μέρα με τη ζωή αυτών των βλάχων.

Ας αξιωθεί κάποτε και η Αδελφότητά μας να πραγματοποιήσει το μεγάλο της όνειρο: Να στήσει στο Μαργαρίτι το «Ποιμενικό Μουσείο» όπου στη μια μεριά θάνε η στάνη των βλάχων και στην άλλη των Σαρακατσάνων.

Ευχόμαστε μακροχρόνιους για να δούμε τυπωμένα κι άλλα σου έργα, ευελπιστώντας παράλληλα σε επαφή και συνεργασία. Σε ευχαριστούμε και πάλι.

Ο Σύλλογός μας αποφάσισε την αναβίωση παλαιών εθίμων του χωριού μας κάνοντας ξεκίνημα με οργάνωση παραδοσιακού Πάσχα στο Μαργαρίτι.

Για το λόγο αυτό προσκαλούμε όλους τους ξενητεμένους Μαργαριώτες να περάσουν φέτος το Πάσχα κοντά μας πιστεύοντας πως κάτι θα τους θυμίσουμε από τα περασμένα.

Στην προσπάθειά μας αυτή θέλουμε τη συμπαράσταση όλων των Μαργαριωτών και ειδικότερα των αποδήμων προκειμένου να πάρουμε κουράγιο για την επάναφορά και αναβίωση όσο το δυνατόν περισσότερο εθίμων του χωριού μας.

Το πρόγραμμα για τις Άγιες Μέρες του Πάσχα είναι το παρακάτω:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟ: Κάλυψη στο άκουσμα του ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ με πανηγυρισμούς (βαρελότα, βεγγαλικά κτλ.).

2. Αμέσως μετά στο διαμορφωμένο χώρο της πλατείας θα γιορτάσουμε την ΑΝΑΣΤΑΣΗ με κρασί τσούγκρισμα αυγών, και κουλούρια (προσφορά ΑΜΟ ΑΡΗ)

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ: Αμέσως μετά τη λειτουργία της αγάπης θα ακολουθήσει γλέντι με κλαρίνα και εμφάνιση χορευτικού.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ: Το ίδιο πρόγραμμα με της ΚΥΡΙΑΚΗΣ. Η Μουσική είναι προσφορά του Συλλόγου μας και ο χορός θα είναι ελεύθερος για όλους.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑ ο Σύλλογος θα προσφέρει σε όλους ένα ποτήρι κρασί, αυγό και κουλούρι. Η κάθε σας προσφορά βοήθεια και ιδέα προς το Σύλλογό μας είναι ευπρόσδεκτη.

Γιά τον Α.Μ.Ο. «ΑΡΗΣ» ο Πρόεδρος Παναγιώτης Ράπτης

• Το Σάββατο 22.4.89 λάβαμε το γράμμα σας, αγαπητοί Συμπatriώτες και φίλοι του «ΑΡΗ» και ήταν πολύ αργά για να μπορέσουμε κι εμείς με τη σειρά μας να προβάλουμε την καθ' όλα αξιόπαινη προσπάθεια για αναβίωση των εθίμων του Μαργαριτίου.

Θα φροντίσουμε σε μελλοντικές εκδηλώσεις να είμαστε δραστήριοι συμπαραστάτες όχι μόνο με λόγια αλλά και έμπρακτα.

Είμαστε επίσης πάντα ανοικτοί στο διάλογο για οποιονδήποτε από κοινού σχεδιασμό.

Σ.Σ. Δυστυχώς η κακοκαιρία χάλασε τις εκδηλώσεις. Διαπιστώνεται για μια ακόμα φορά η ανάγκη ύπαρξης μιας μεγάλης αίθουσας εκδηλώσεων στο Μαργαρίτι. Ποιος θα τη φτιάξει;

Αναδημοσίευση

Δελιά ανοίγματα

Κνιαία εφημερίδα από τους μαθητές του Δημ. Σχ. Μαργαριτίου

Φύλλο 6 Φλεβάρης 1989

Αγαπητοί μας φίλοι, για άλλη μια φορά κοντά σας.

• Έφυγε κι ετούτος ο μήνας, ο καμμένος ο Φλεβάρης, που οι άλλοι μήνες του έκλεψαν 2 μέρες γι' αυτό λέγεται και κουτσοφλέβαρος.

Έφυγε και μαζί μ' αυτόν χαιρετάμε και το χειμώνα. Οι αμυγδαλιές έχουν ανθίσει. Προμηνύουν την άνοιξη που έρχεται.

• Αυτός ο μήνας ευχαρίστησε πολύ τους γεωργούς, γιατί μετά από δυο μήνες ξηρασία και παγωνιά έδωσε τις πολυπόθητες βροχές κι ανάσανε η φύση.

• Στο Σχολείο μας φτιάξαμε χορευτική ομάδα. Τους χορούς μας τους διδάσκει η γυμνάστρια του σχολείου μας.

• Ευχαριστούμε το σύλλογο Μαργαριωτών για την προσφορά πέντε βιβλίων για την ενίσχυση της σχολικής βιβλιοθήκης και για τη διαβεβαίωσή τους ότι η προσπάθεια αυτή θα συνεχιστεί.

• Το Διοικητικό Σχολείο Μαργαριτίου σας προσκαλεί στην έκθεση Βιβλίου που θα γίνει στο σχολείο μας, με την ευκαιρία της εθνικής επετείου, από 23-3-89 ως 26-3-89 και τις παρακάτω ώρες:

ΣΧΟΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

«ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ» Ιωαννίνων

Αριθμ. Φύλλου 10054/16-2-89

Με τίτλο «Δελιά ανοίγματα» κυκλοφορεί κάθε μήνα στο Μαργαρίτι Θεσπρωτίας μια χειρόγραφη μικρή εφημερίδα, με εκδότες τους μαθητές της Στ' τάξης του Δημοτικού Σχολείου. Η εφημερίδα αυτή που αποτελεί μια καινοτομία αξία επαίνου, εντυπωσιάζει για την εμφάνισή της και την ύλη της. Τυπώνεται απ' τους ίδιους τους μαθητές με τη βοήθεια της Δασκάλας τους σε πολύγραφο. Περιλαμβάνει διηγηματάκια, ποιήματα, περιγραφές, σάτιρα, γνωμικά, παροιμίες, αινίγματα, πρωτότυπα σταυρόλεξα και μικρές ζωγραφιές.

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Από την Αδελφότητα Μαργαριωτών στάλθηκαν τα παρακάτω έγγραφα (Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

40.10/12.3.89 Αλέξη Κώτσιε

Ευχαριστήριο για τα βιβλία που έστειλε.

41.11/24.4.89 Α.Μ.Ο. «ΑΡΗΣ» Μαργαριτίου

Απάντηση στο σχετικό με την αναβίωση εθίμων του Μαργαριτίου έγγραφό του.

• Τον Απρίλη μήνα οι Πρόεδροι: Κοινότητας, Γεωργικού Συνεταιρισμού και Αδελφότητας επισκέφθηκαν το Νομάρχη Θεσπρωτίας και άλλους υπηρεσιακούς παράγοντες για συζήτηση και προώθηση προβλημάτων του Μαργαριτίου και κύρια της μελέτης του Κάμπου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

• Η Ν.Ε. Θεσπρωτίας του Κ.Κ.Ε. ανταποκρίθηκε στο αίτημά μας και έστειλε αντίγραφο της Πρότασης για ανάπτυξη του Νομού.

Η Αδελφότητα Μαργαριωτών και η έκδοσή μας ευχαριστούν όσους ανταποκρίθηκαν, εκδηλώνοντας τις ενέργειές τους και απαντώντας στα έγγραφα. Παρακαλούν για μια ακόμη φορά όλους τους αποδέκτες να πράξουν το ίδιο.

Φύλλο 7 Μάρτης 1989

• Όλοι μας υποδεχθήκαμε με χαρά το Μάρτη, τον πρώτο μήνα της άνοιξης. Η φύση ζωντάνεψε, τα αποδημητικά πουλιά γύρισαν και οι ηλιόλουστες μέρες μας κάνουν να αφήσουμε τη φωλιά μας και να τρέξουμε στην εξοχή για να χαρούμε τις ομορφιές της φύσης.

• Στο χωριό μας από τις 25 Μάρτη, άρχισε να λειτουργεί σχολή μπαλέτου, στο σπίτι της Κας Βασιλικής Ντρίτσου. Διδάσκονται: ρυθμική γυμναστική, κλασικό μπαλέτο, μοντέρνοι χοροί, χαράπικο, τσιφτετέλι και πολλοί άλλοι χοροί. Η δασκάλα που διδάσκει τους χορούς, η Κα Ρέα Κυριακούλη, ασχολείται χρόνια με το χορό και έχει ιδρύσει είκοσι τρεις σχολές σε όλη την Ελλάδα.

• Η 25η Μαρτίου γιορτάστηκε με μεγάλη χαρά. Το πρωί της γιορτής όλο το σχολείο πήγαμε στην εκκλησία.

Μόλις τελείωσε η δοξολογία όλα τα παιδιά παρελάσαμε με μεγάλη χαρά. Στο πρώτο, που βρίσκεται στην πλατεία του χωριού, έγινε η κατάθεση στεφάνων. Στη συνέχεια το χορευτικό του σχολείου μας, παρουσίασε τους χορούς που είχε ετοιμάσει. Όσοι τους είδαν είπαν ότι μας αξίζει ένα μεγάλο μπράβο. Τους ευχαριστούμε.

• Επιτέλους αναπληρώθηκε η κενή θέση του Αγροτικού μας Ιατρού. Αντιμετωπίζαμε μεγάλο πρόβλημα όλο αυτό το διάστημα που έλειπε ο γιατρός από το χωριό μας. Το σχολείο μας ευχαριστεί όλους όσους βοήθησαν γι' αυτό.

• Με χαρά βλέπουμε κάθε μέρα το νέο κτίριο του ΟΤΕ να χτίζεται. Η περιοχή μας αντιμετωπίζει μεγάλο πρόβλημα τηλεφωνικής επικοινωνίας. Πιστεύουμε πως με τη νέα εγκατάσταση του ΟΤΕ θα περιοριστούν τα προβλήματα και θα αποκτήσουμε όλοι τηλεφωνό. Ας ελπίσουμε πως το κτίριο δεν θ' αργήσει να τελειώσει.

Ντρίτσος Νίκος — ΣΤ' Τάξης

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΩΛΟΓΙΚΩΝ & ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

(Ι.Γ.Μ.Ε.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Πρέβεζα, 10-3-89

Αρ. Πρωτ.: 376

Σε απάντηση του με αρ. πρωτ. 44/28-11-88 εγγράφου σας σχετικά με θερμό αέριο στο Μαργαρίτι, σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Τον ίδιο χώρο επισκεφθήκαμε και παλαιότερα — πριν 10 χρόνια — όπου διαπιστώθηκε η ύπαρξη φακού λιγνίτη πολύ μικρών διαστάσεων μέσα στο Μητρικό του πέτρωμα μπλε αργίλλου.

Η παρουσία οργανικής ουσίας (στην προκειμένη περίπτωση λιγνίτη) μέσα σε ιζητάτα όπως αργίλλοι, μάργες κλπ., είναι υπεύθυνη πολλές φορές για την ανέξοδο εύφλεκτου αερίου.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο χώρος που παρατηρείται το γεγονός έχει πολύ μικρές διαστάσεις 2-3 στρέμματα και μικρό πάχος αργίλλου και μάργας με αποτέλεσμα αφ' ενός μεν να μην εμπνέει καμία ανησυχία από την περιοδική εκτόνωσή του, αφ' ετέρου να αποκλείει κάθε σκέψη οικονομικού ενδιαφέροντος.

Πρόσφατα κατά την επίσκεψή μας πληροφόρηθήκαμε για την ύπαρξη ενός δεύτερου χώρου πηγαδιού ψηλά στο βουνό, ανατολικά από την παρατηθείσα κατολιόηση απ' όπου κατά πληροφορίες εξαέρχεται θερμό αέριο. Ούτε και αυτή η περίπτωση εμπνέει καμία ανησυχία ή άλλο ενδιαφέρον.

Πληροφοριακά σας γνωρίζουμε ότι έχουμε υπόψη μας τον ευρύτερο χώρο του Μαργαριτίου από πλευράς κοιτασματολογικού ενδιαφέροντος και έχει συμπεριληφθεί στο πενταετές πρόγραμμα έρευνας 1988-1992 του Ι.Γ.Μ.Ε.

Ο Αναπληρωτής Προϊστάμενος
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΙΤΣΙΚΑΣ

ΤΙ ΕΓΡΑΨΑΝ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

«Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ» Αριθμ. Φύλ. 5774/8-3-89

- Όπως πάντα έτσι και το τεύχος Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου των «Νέων του Μαργαριτίου» μας εκπλήσσει τόσο για την εμφάνιση όσο και για τον πλούτο και την ποικιλία του περιεχομένου της ύλης τους. Πραγματικά η μηνιαία έκδοση της Αδελφότητας Μαργαριτιωτών, έχει προσφέρει και συνεχίζει να προσφέρει πολλά στην επαρχία Μαργαριτίου, με τον εντοπισμό των προβλημάτων και την υπόδειξη προς τους αρμόδιους των ενδεδειγμένων λύσεων. Για το λόγο αυτό και η τελευταία αυτή έκδοση πρέπει να προσεχτεί ιδιαίτερα, γιατί αποτελεί πολύτιμο μέσο πληροφόρησης για όποιον ενδιαφέρεται για το καλό και την πρόοδο της περιοχής Μαργαριτίου.
- Όπως μας πληροφορούν τα «Νέα του Μαργαριτίου» ο Σύνδεσμος Υδρευσης της περιοχής αυτής είναι καταχρεωμένος στη ΔΕΗ, με υπέρογκα χρηματικά ποσά, που αδυνατεί να τα πληρώσει. Νομίζουμε και για να μην πέσει όλο το βάρος στους ταλαιπωρούς κατοίκους το Νομαρχιακό Συμβούλιο πρέπει να βρει τον τρόπο για χρηματοδότηση του Συνδέσμου, για την ξεχρέωσή του από τη ΔΕΗ. Ο κ. Νομάρχης, ας εισηγηθεί στο Συμβούλιο για την ικανοποίηση του σοβαρού αυτού προβλήματος.
- Το Μαργαρίτι σήμερα απασχολεί σοβαρά το Σχέδιο Πόλης, που δυστυχώς ταλαιπωρείται στα συρτάρια των γραφείων της Πολεοδομίας της Νομαρχίας μας. Πρέπει κάποτε το θέμα αυτό να ρυθμισθεί διότι είναι αιτία της μη διανομής των οικοπέδων σε ισάριθμους Μαργαριτιώτες που στερούνται αυτών. Βέβαια η Κοινότητα έχει κάνει διαβήματα προς την κατεύθυνση της επίλυσης του θέματος αλλά δυστυχώς δεν έγινε τίποτα. Και εδώ κρίνουμε απαραίτητη την επέμβαση του κ. Νομάρχη.
- Και μια που αναφερόμαστε στο Μαργαρίτι και τα προβλήματά του, καταγράφουμε παρακάτω τα προβλήματα, όπως διεξοδικά τα παρουσιάζει η εφημερίδα «Τα Νέα του Μαργαριτίου». Αυτά δε είναι: Αποπεράτωση, ασφαλτόστρωση δρόμου Παλαιοκάστρου, ασφαλτόστρωση εσωτερικών δρόμων Μαργαριτίου, ασφαλτόστρωση κεντρικής πλατείας Μαργαριτίου, κατασκευή ομβροδεξαμενής στο Παλαιοκάστρο, αποχετευτικό δίκτυο στον οικισμό Μαργαριτίου, ηλεκτροφωτισμός εθνικού δρόμου, δάνοιξη και συντήρηση αγροτικών δρόμων αγροκτήματος, συντήρηση σχολείου, αξιοποίηση κάμπου Μαργαριτίου και ύδρευση της Κοινότητας, από γεώτρηση Καλοδίκη. Τα εν λόγω θέματα πρέπει να απασχολήσουν σοβαρά τους αρμόδιους, γιατί η επίλυσή τους θα βοηθήσει στην ανάπτυξη μιας ολόκληρης επαρχίας, η οποία είναι αυτή τη στιγμή υποβαθμισμένη από πολλές πλευρές.

«Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ» Αριθμ. Φύλλου 5768/1-3-89

Στο τεύχος του Νοέμβρη - Δεκέμβρη 1988 η εφημερίδα «Νέα του Μαργαριτίου» (μηνιαία έκδοση της Αδελφότητας Μαργαριτιωτών Θεσπρωτίας) δημοσιεύει κύριο άρθρο με τίτλο «Το Μαργαρίτι σε καθίζηση». Στο κείμενο αυτό αναφέρονται συνοπτικά οι κύριοι λόγοι της στασιμότητας που παρατηρείται στην επαρχία αυτή, καθώς και οι ενέργειες που πρέπει να γίνουν ώστε να μπει η περιοχή σε μια τροχιά προόδου. Το άρθρο περιέχει μερικές σωστές επισημάνσεις, οι οποίες πρέπει να ληφθούν υπόψη σοβαρά από τους αρμόδιους, ώστε να δρομολογηθεί η διαδικασία επίλυσης των προβλημάτων της επαρχίας Μαργαριτίου. Για το λόγο αυτό το αναδημοσιεύουμε αυτούσιο: Σ.Σ. Ακολουθεί αναδημοσίευση του άρθρου μας.

«Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ» Αριθμ. Φύλλου • 5729/30-3-89
5793/31-3-89 • 5795/3-4-89 • 5796/4-4-89

Η «Θεσπρωτική» έχει και στο παρελθόν ασχοληθεί με άρθρα και σχόλια της, στην υπόθεση της σιδηροδρομικής σύνδεσης της Ηπείρου και της Θεσπρωτίας, τονίζοντας ότι είναι αναγκαία για την περαιτέρω ανάπτυξη της περιοχής, αλλά και για ωφέλεια της Εθνικής μας οικονομίας. Μια στοιχειοθετημένη και εμπειριστική μελέτη πάνω στο θέμα αυτό, αποτελεί και το άρθρο του δικηγόρου κ. Σπ. Φασούλα που δημοσιεύεται στην εφημερίδα «Νέα του Μαργαριτίου». Γι' αυτό το λόγο κρίνουμε απαραίτητο να αναδημοσιεύσουμε το άρθρο αυτό σε συνέχειας.



ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΑ

- Στη συνεδρίασή του στις 24-2-89 το Νομαρχιακό Συμβούλιο ασχολήθηκε με:
 - Τον καταρτισμό του Νομαρχιακού Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του έτους 1989 ύψους 1.342 εκατ. δραχμών περίπου.
 - Την έγκριση του προγράμματος βελτίωσης βοσκοτόπων έτους 1989 ύψους 120 εκατ. δραχμών. Στο πρόγραμμα αυτό για την περιοχή Μαργαριτίου περιλαμβάνεται μόνο το έργο: Κοινότης Καταβόρδας - Τεχνητός Λειμώνας 200 χιλ. δρχ.
- Στη συνεδρίασή του στις 23-3-89 αποφάσισε:
 - Ενέκρινε το πρόγραμμα αρδευτικών γεωτρήσεων για το 1989 προϋπολογισμού 16.500.000 δρχ.
 - Γνωμοδότησε υπέρ της παραχώρησης κοινόχρηστης έκτασης 20 στρεμμάτων στον Αγροτικό Συνεταιρισμό της Κοινότητας Πηγαδουλίων, για ανέγερση αποθήκης.
 - Γνωμοδότησε υπέρ της υπαγωγής στο Νόμο 1262/82 των εξής ιδιωτικών επενδύσεων:
 - Ψυκτικοί θάλαμοι Αγροτικού Συνεταιρισμού Μαργαριτίου, προϋπολογισμού 3.000.000 δρχ.
 - Ξενοδοχειακές επιχειρήσεις Α.Ε. με συμμετοχή και της Κοινότητας Πέρδικας, προϋπολογισμού 285.000.000.
 - Μηχανοργάνωση Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Θεσπρωτίας προϋπολογισμού 20.000.000 δρχ.
 - Αποθηκευτικοί χώροι και ψυκτικοί θάλαμοι Αγροτικού Συνεταιρισμού Μαζαρακιάς προϋπολογισμού 9.000.000 δρχ.
 - Εγκατάσταση γεφυροπλάστιγκας Αγροτικού Συνεταιρισμού Τσαγκαρίου προϋπολογισμού 3.000.000 δρχ.
 - Ίδρυση στην Πέρδικα Κάμπινγκ Α.Ε. Θεμιστοκλή Κουλούρη, προϋπολογισμού 110.000.000 δρχ.
 - Και ίδρυση ξενοδοχείου στην Πέρδικα από Αλέξανδρο, Αικατερίνη και Αχιλλέα Δημάκο, προϋπολογισμού 135.000.000 δρχ.
- Πολιτιστικές Διευθύνσεις δημιουργούνται σε όλες τις Νομαρχίες της χώρας που θα υπάγονται στο Υπουργείο Πολιτισμού και θα έχουν τα τμήματα: Πολιτιστικής Ανάπτυξης - Νέας Γενιάς - Απόδημου Ελληνισμού - Αθλητισμού και Λαϊκής Επιμόρφωσης.
- Επιτροπή επίβλεψης και ελέγχου της χωροταξικής μελέτης παράκτιας ζώνης Ιονίου Πελάγους των Νομών Πρέβεζας και Θεσπρωτίας συστάθηκε από το ΥΠΕΧΩΔΕ.
- Στις 3.3.1989 στην Ηγουμενίτσα η Ερευνητική Ομάδα Επιστημόνων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, (τομέας Ζωικής Παραγωγής) με συντονιστή τον καθηγητή κ. Θωμά Αλυφακιώτη, παρουσίασε τη μελέτη της υφιστάμενης κατάστασης της βελτίωσης και διαχείρισης των βοσκοτόπων του Ν. Θεσπρωτίας.
- Με απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου εγκρίθηκαν οι προτάσεις των ΟΤΑ για το ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και στάλθηκαν στην Επιτροπή Παρακολούθησης του υπουργείου Εσωτερικών. Μεταξύ αυτών και:

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ	ΕΡΓΑ Οι αριθμοί σε εκατομύρια δρχ.	Προϋπολογισμός	1989	1990
3ος ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ	• Διαχείριση απορριμάτων	48	20	26

Οι Μαργαριτιώτες ευχαριστούν τις εφημερίδες που ασχολήθηκαν με το Μαργαρίτι και τα προβλήματα του.

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Όπως τα είδε και τ' άκουσε ο ανταποκριτής μας.

Στις 11-4-89, ώρα 12.00 το μεσημέρι, εγκαινιάστηκε το νέο κτίριο του Παιδ. Σταθμού Μαργαριτίου από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας κ. Χρ. Οικονόμου παρουσία του Νομάρχη Θεσπρωτίας κ. Παναγ. Σκαλτσά, αντιπροσώπων Δημ. Υπηρεσιών, Δημοσιογράφων, φωτορεπόρτερ, Προέδρων Κοινοτήτων της περιοχής και πλήθος λαού.

Μετά το καθιερωμένο τελετουργικό από τον ιερό κλήρο, την προσφώνηση του Προέδρου του Δ.Σ. του Ιδρύματος κ. Λαζ. Κολιούση και την ομιλία του κ. Υφυπουργού, οι παριστάμενοι ξεναγήθηκαν στους χώρους του νεοδημητού κτίριου από τη Διευθύντρια του Π.Σ. κ. Χρυσούλα Βεκρή όπου τους προσεφέρθηκαν άφθονα γλυκά και αναψυκτικά.

Στο τέλος της τελετής, στους επίσημους καλεσμένους προσφέρθηκε γεύμα στο κέντρο του Κ. Σούρλα, στον Πλάτανο. Κατά τη διάρκεια του γεύματος, από μέρους των εκπροσώπων της Τοπ. Αυτοδ/σης και άλλων παριστανόμενων τέθηκαν υπόψη του κ. Υφυπουργού, διάφορα τοπικά προβλήματα που αφορούν το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και κυρίως το καυτό θέμα της έλλειψης ιατρού και της ίδρυσης Κ. Υγείας στο Μαργαρίτι.

Ο κ. Υφυπουργός παραδέχτηκε την ανάγκη κι υποσχέθηκε την κάλυψη της θέσης ιατρού του Α. Ιατρείου, αλλά απέκλεισε την ίδρυση Κέντρου Υγείας στο Μαργαρίτι διότι καθώς είπε το ΕΣΥ στο Ν. Θεσπρωτίας προχωράει, σύμφωνα με τις προτάσεις που έκανε το Νομαρχ. Συμβούλιο.

Σε άλλη σχετική παρατήρηση ο κ. Υφυπουργός παραδέχτηκε ότι το Αγρ. Ιατρείο Μαργαριτίου παρουσιάζει αυξημένη κίνηση ασθενών και δεδομένου ότι βρίσκεται πάνω στον εθνικό δρόμο Ελλάδας - Εξωτερικού, χρειάζεται πολυδύναμη λειτουργία σε 24ώρη βάση.

• Διορίσθηκε και ανέλαβε καθήκοντα στο Αγροτ. Ιατρείο Μαργαριτίου η νέα ιατρός δις Ελισάβετ Αβούτογλου την 15-4-89.

Η ιατρός κ. Μαίρη Τουρμπούκη - Γαζή, που μετεκπαιδεύεται στο Νοσοκ. Ιωαννίνων, θα επανέλθει στη θέση της μετά το πέρας της εκπαίδευσής της.

Έτσι ένα από τα πιο καυτά θέματα της περιοχής μας παίρνει το δρόμο της επίλυσης. Ένα πρόβλημα που απασχόλησε επί μήνες τώρα έντονα τους κατοίκους της περιοχής, τον τοπικό Τύπο, την Τοπ. Αυτοδιοίκηση και αρκετές φορές το Ρ.Σ. Κέρκυρας.

• Με την επιβαλλόμενη επισήμότητα και μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκε κι εφέτος η 25η Μαρτίου, η ημέρα της Εθνικής Παλιγγενεσίας.

Μετά την καθιερωμένη Θεία Λειτουργία και τη Δοξολογία στον Ι.Ν. του Αγ. Βασιλείου, ο δάσκαλος κ. Ηλίας Κίτσος εξεφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας, με ενθουσιώδη λόγια που συνήραψαν το ακροατήριο. Επακολούθησε παρέλαση της μαθητιάσας νεολαίας της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο. Ακολούθησε γλέντι με το τοπικό μουσικό συγκρότημα στα δύο κέντρα, στον Πλάτανο του Αγ. Βασιλείου, όπου μαθητές και μαθήτριες, με την καθοδήγηση της νεοδιορισθείσας Μαργαριτιώτισσας καθηγήτριας Σωμ. Αγωγής, διδας Ερμ. Γιαννέλου, χόρεψαν λεβέντικα παραδοσιακούς χορούς, που μας ενθουσίασαν.

• Τραγικό τέλος διάλεξε ο Γιάννης Νικολάου, για την πολυτάραχη ζωή του την ηλιόλουστη και ανοιξιάτικη μέρα της 3/4/89. Αυτοκτόνησε και εγκατέλειψε με τη θάλησή του τα επίγεια, πριν τα γεράματα τον καταβάλλουν και το μεταβάλλουν σε ράκος και ασήκωτο βάρος για τον ίδιο και τους οικείους του, που τους αγαπούσε και τον αγαπούσαν.

Άφησε ιδιόχειρο σχετικό σημείωμα καθώς και τα αναγκαία έξοδα για την κηδεία του.

Το τραγικό περιστατικό προκάλεσε κατάπληξη σε όλους τους κατοίκους διότι, ο καίμενος ο μπαρμπα-Γιάννης μέχρι τις τελευταίες του στιγμές διατηρούσε διαύγεια πνεύματος, ζωντάνια και άριστη κοινωνική επαφή με τους παλιούς του φίλους.

Τα κείμενα τα διαβάσαμε στις εφημερίδες «Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ» και «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ»

Διαβάζουμε και σχολιαζουμε

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Υστερα από δώδεκα χρόνια πνευματικής και πολιτιστικής παρουσίας στο χώρο της Ηπείρου, η «Ηπειρωτική Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών», επεκτίνει τη δραστηριότητά της, εκδίδοντας από το Δεκέμβρη του 1988, περιοδικό με τον ομώνυμο τίτλο...

• Η κυκλοφορία τέτοιων εντύπων είναι μεγάλη προσφορά στον τόπο γι' αυτό, συγχαίρουμε, ευχόμαστε μακροήμερευση και με χαρά θα γίνουμε αποδέκτες του φύλλου.

Η ΣΑΓΙΑΔΑ ΚΑΙ Η ΥΔΡΕΥΣΗ ΤΗΣ

... Τρεις μέρες, η ΔΕΗ διέκοψε το ρεύμα από το αντλιοστάσιο, με αποτέλεσμα οι Σαγιαδινοί να στερούνται νερού. Δεν είμαστε η μόνη Κοινότητα που οφείλει στη ΔΕΗ, συνέχισε ο Πρόεδρος, πρέπει να γνωρίζει όμως η υπηρεσία, ότι το νερό είναι είδος πρώτης ανάγκης, και δεν μπορεί να το στερήσει κανείς από τον άνθρωπο. Ζητάμε συνέχισε ο Πρόεδρος από τη ΔΕΗ την γαλοποίηση του οφειλόμενου ποσού, ώστε αργά-αργά να εξοφληθεί το χρέος...

• Δυστυχώς, απ' ό,τι φαίνεται, παρά τα χρήματα που ξοδεύτηκαν στη Θεσπρωτία τα περισσότερα δύνια ύδρευσης είναι προβληματικά. Τη λύση την έχουμε προτείνει κι εμείς, (Αχέρων - Λαγκάβιστα). Αυτών που θα πάρει απόφαση για την εφαρμογή της ψάχνουμε.

ΤΙΜΗ ΣΕ ΘΥΜΑΤΑ

Στις 10 Μαρτίου ημέρα Παρασκευή και στις 8 το βράδυ οι κτηνοτρόφοι της Κοινότητας Σκανδάλου αλλά και της γύρω περιοχής, αποφάσισαν να συγκεντρωθούν στο καφενείο του Φώτη Τσανάκα για να συζητήσουν την ανέγερση αναμνηστικής πλάκας στη μνήμη των 25 σφαγιασθέντων κτηνοτρόφων από τους Αλβανοτσάμιδες την Κατοχή...

• Τιμή στα θύματα της Κατοχής χρωστάμε και οι Μαργαριτιώτες. Πότε όμως θα την εκπληρώσουμε;

ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ

Την περασμένη εβδομάδα οι απόδημοι Θεσπρωτοί οργάνωσαν μια σύσκεψη στην Αθήνα. Συγκεντρώθηκαν στο Πνευματικό Κέντρο των Ηπειρωτών όπου είχαν καλέσει τον Νομάρχη του Νομού Θεσπρωτίας για να τους ενημερώσει πάνω στα έργα που έχουν γίνει μέχρι τώρα, για όσα βρίσκονται υπό αποπεράτωση και ποια έχουν προγραμματιστεί να γίνουν.

Η μεγάλη αίθουσα των συγκεντρώσεων γέμισε με κόσμο και στις 7 μ.μ. ήρθε ο Νομάρχης κ. Παναγιώτης Σκαλτσάς, ο οποίος έλαβε το λόγο πρώτος ύστερα από μια μικρή παρουσίαση από τον κ. Αλεξίου της Πανηπειρωτικής.

Ο κ. Νομάρχης με ήρεμο ύφος και φυσικότητα μας παρουσίασε το έργο που έγινε στη Θεσπρωτία που όπως φάνηκε και όπως ξέρουν οι μόνιμοι κάτοικοι της περιοχής είναι μεγάλο και ωφέλιμο...

• Μπορεί κάποιος να μας πληροφορήσει ποιος κάλεσε, ποιους και γιατί δεν προσκλήθηκε η Αδελφότητα Μαργαριτιωτών;

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Με την παρουσία του Γενικού Γραμματέα Λαϊκής Επιμόρφωσης Παναγιώτη Φερεντίνου του Νομάρχη Θεσπρωτίας Παναγιώτη Σκαλτσά, Πολιτικών και Στρατιωτικών αρχών και πλήθους κόσμου, έγιναν στην Ηγουμενίτσα τα εγκαίνια της πρώτης Δημόσιας Δανειστικής Βιβλιοθήκης Θεσπρωτίας...

• Συγχαρητήρια και ευχόμαστε εγκαίνια κι άλλων βιβλιοθηκών στη Θεσπρωτία για να πάψει να έχει το πρόνιο... της τελευταίας στον πίνακα αναλογίας Βιβλίο/Κάτοικο.

Ειδήσεις — Σκεψεις — Σχολία — Ειδήσεις — Σκεψεις

ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΤΕ

Δεν πρέπει να γράφουμε μόνο τα κακά αλλά και τα καλά, ούτε να λέμε μόνο τα κατά αλλά και τα υπέρ. Αυτό ισχύει και για τον ΟΤΕ που δείχνει μια δραστηριότητα με τα έργα που εκτελεί τον τελευταίο καιρό στην περιοχή μας.

Το κτίριο για την εγκατάσταση των μηχανημάτων στη βρύση του Αγά ανεβαίνει και όπως διαβάσαμε στις εφημερίδες προκυρήχθηκε διαγωνισμός, για την εγκατάσταση του περιοχικού υπόγειου καλωδίου στο τμήμα από Καρτέρι προς Μαργαρίτι και Μαζαρακιά.

Ευελπιστούμε πως με την ολοκλήρωση των έργων που έχουν προγραμματιστεί να έχουμε μια πιο άνετη τηλεπικοινωνία χωρίς διακοπές, συνακροάσεις, σφυρίγματα και «έλα μ' ακούς».

ΕΡΓΑ

Ανάμεσα στα έργα που προτάθηκαν για ένταξη στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων 1989 από το Περιφερειακό Συμβούλιο Ηπείρου περιλαμβάνονται και τα:

- Ανέγερση νέου κτίριου Κρατικού Παιδικού Σταθμού Μαργαριτίου, 13 εκ.
- Έλη Μαργαριτίου (μελέτη) 15 εκατ.

Πρόκειται απ' ό,τι φαίνεται, για τα δύο συνεχιζόμενα, έργα και για ποσά που μεταφέρονται από προηγούμενη χρήση.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ

Από τις διακυρίξεις, δημοπρασιών που δημοσιεύτηκαν στις εφημερίδες ξεχωρίζουμε αυτές που ενδιαφέρουν την περιοχή μας.

- Εκμίσθωση ενός (1) δημόσιου λατομικού χώρου που βρίσκεται στη λατομική περιοχή στη θέση «Υψώματα Λούτσας» Κοινότητας Μαργαριτίου, έκτασης 495.547 στρεμμάτων, για τη δημιουργία λατομείου αδρανών υλικών.

(Πιστεύουμε πως το λατομείο θα ήταν Κοινοτικό και τα οφέλη θα τα εισπράτε η Κοινότητα Μαργαριτίου).

- «Κατασκευή - Βελτιώσεις Επαρχ. Οδών Ν. Θεσπρωτίας (Επαρχίες Θυάμιδος - Μαργαριτίου - Σουλίου)» προϋπολογισμού 8.000.000 δρχ. (οκτώ εκατομμυρίων).

- «Κατασκευή τμήματος Μαζαρακιάς - Μεσοβούνι - Ψάκκας της 7ης επαρχιακής οδού». Προϋπολογισμού 100.000.000 δρχ. και πίστωση έτους 1989, 20.000.000 δρχ.

- «Κτηματογράφηση Πέρδικας» σε κλίμακα 1:1000. Η αμοιβή προεκτιμάται σε 5.500.000 δρχ.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Τα βραβεία «Νικολάου Νίτσου» που θέσπισε το Λαογραφικό Μουσείο Τσαμαντά απονεμήθηκαν:

Στους Νικόλαον Σκόπαν και Γεώργιον Κούνδουρον για την αξιόλογη συγγραφική τους εργασία και πνευματική στον τόπο μας προσφορά τους. Ο δε πρώτος έπαινος θα απονεμηθεί στην απερχόμενη — λόγω συνταξιοδότησεως — υπάλληλον του Λαογραφικού Μουσείου για τις θετικές της υπηρεσίες που πρόσφερε για την προβολή και παραπέρα ανάπτυξη του Μουσείου στα τέσσερα χρόνια που εργάστηκε σ' αυτό.

Συγχαρητήρια και ευχόμαστε να βρεθούν μιμητές.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Η Μαθητική Κοινότητα της Γ' τάξης του Λύκειου Μαργαριτίου οργάνωσε για πρώτη φορά χορό (με παραδοσιακά Δημοτικά Τραγούδια) στην αίθουσα τελετών του Γυμνάσιου Μαργαριτίου στις 29 Μάρτη 1989. Σκοπός η συγκέντρωση χρημάτων για πολυήμερη εκδρομή.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Τρεις εσωτερικούς δρόμους διάνοιξε στο τμήμα του οικισμού που είναι στην πλαγιά του βουνού η Κοινότητα Μαργαριτίου. Η σπουδαιότητα αυτών των δρόμων τόσο για την επικοινωνία, συντήρηση υπαρχόντων σπιτιών όσο και το κτίσιμο νέων είναι μεγάλη (Ο Βλάσης Μπόρος έκανε περιφράξη του κτήματός του με πελεκιτή πέτρα).

Πρέπει επίσης να παραδεχτούμε πως το τμήμα αυτό του Μαργαριτίου είναι απ' τα καταλληλότερα για κατοικία.

Χρειάστηκε μεγάλη προσπάθεια της Κοινοτικής Αρχής να πείσθουν οι κάτοικοι για να επιτρέψουν να περάσει ο δρόμος στο κτήμα τους, γιατί δυστυχώς η διανομή δεν είχε προβλέψει αυτοκινητοδρόμους στον παλιό οικισμό. Ελπίζουμε πως όλοι οι Μαργαριτιώτες θα αντιληφθούν την ωφελιμότητα των δρόμων και θα διευκολύνουν την Κοινότητα για τη διάνοιξή τους.

ΔΡΟΜΟΣ ΣΤΟΥΜΠΑΚΑ



Τέρμα το ζαλίκι μπάριμπα Πήλιανα. Τώρα πούγινε ο δρόμος από το τζαμί στο σπίτι σου θα σούρχονται τα ξύλα με το αυτοκίνητο στην πόρτα. Ίσως όμως ν' αποκτήσεις και κανένα γείτονα. Κάποιος μπορεί να κτίσει σπίτι τώρα που υπάρχει δρόμος.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στη γραμμή ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ τα λεωφορεία του ΚΤΕΛ Θεσπρωτίας αναχωρούν καθημερινά από:

- Ηγουμενίτσα 11:45 π.μ.
- Θεσσαλονίκη 8:15 μ.μ.

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, που προήλθε από τις αρχαιρεσίες της 27.3.1989, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής: • Ντίνος Ζήκος πρόεδρος • Ιωάννης Ζώης α' αντιπρόεδρος • Γεώργιος Αλεξίου β' αντιπρόεδρος • Πάρος Ζυγούρης γεν. γραμματέας, • Γεώργιος Ευαγγελίδης ταμίας • Βασίλειος Κότσιος δημ. σχέσεων • Βίκη Καραγιάννη πολιτισμού • Γεώργιος Ζυγούνας υπεύθυνος Τύπου και • Α. Χατζηγιάννης υπεύθυνος Ηπειρωτικής Στέγης.